

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/5237.**

Benyújtás dátuma: **2019-03-12 16:37**

Parlex azonosító: **1NYXCONI0003**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről**

A Kormány megtárgyalta és elfogadta az egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslatot, amelyet a Kormány nevében mellékelten benyújtok.

2019. évi törvény

egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

1. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény Melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

2. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása

2. §

(1) A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 4. § (2a) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(A külföldön élő magyar állampolgár adatai a nyilvántartásban akkor szerepelnek, ha)

„h) a Magyarország területén kívül élő magyar állampolgár magánútlevel iránti kérelmet terjeszt elő.”

(2) Az Nytv. 4. §-a a következő (2e) bekezdéssel egészül ki:

„(2e) A magánútlevel iránti kérelem előterjesztését követően a kérelmező – ha a nyilvántartásban nem szerepel – személyi- és lakcímadatainak nyilvántartásba vételére irányuló eljárást hivatalból kell megindítani. A nyilvántartásba vételnek kizárólag akkor van helye, ha a kérelmező anyakönyvi eseménye az anyakönyvi nyilvántartásban már szerepel.”

(3) Az Nytv. 5. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Elektronikus technikai azonosító: az állandó személyazonosító igazolvány tároló elemén rögzített, véletlenszerűen képzett azonosító szám, amely miniszteri rendeletben meghatározott szolgáltatások támogatására szolgál.”

(4) Az Nytv. 8/A. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

[A Kormány rendeletében kijelölt fővárosi és megyei kormányhivatal (a továbbiakban: kijelölt kormányhivatal)]

„g) ellátja a 4. § (2e) bekezdés szerinti külföldön élő polgárok személyi és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével kapcsolatos feladatokat.”

(5) Az Nytv. 9. § (2) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nyilvántartást kezelő szerv)

„j) ellátja a 4. § (2a) bekezdés a) és h) pontja szerinti külföldön élő magyar állampolgár személyi- és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével kapcsolatos feladatokat.”

(6) Az Nytv. 14. §-a a következő q) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartás szervei az általuk kezelt adatokat az alábbi forrásból gyűjtik:)

„q) a magánútlevel kiadásában közreműködő hatóság értesítése a természetes személyazonosító adatokról, családi állapotról, a házasságkötés helyéről vagy a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének helyéről, nemről, magyarországi lakcím- vagy külföldi lakóhely adatokról.”

(7) Az Nytv. a következő 19/E. §-sal egészül ki:

„19/E. §

(1) A nyilvántartást kezelő szervtől a polgár lakcímadata érvényességének tényéről a felhasználás céljának és jogalapjának igazolása nélkül tájékoztatás kérhető.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kérelem benyújtására elektronikus azonosítási szolgáltatás használata nélkül kizárólag elektronikus úton egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével

a) közvetlen hozzáféréssel, vagy

b) elektronikus felületen keresztül

van lehetőség.

(3) Az adatigénylőnek a kérelemben az érintett polgár természetes személyazonosító adatait, valamint a lakcím adattartalmának valamennyi elemét hiánytalanul fel kell tüntetnie.

(4) Az (1)-(3) bekezdés szerinti adatigénylés alapján a nyilvántartást kezelő szerv az adatigénylőnek arról ad tájékoztatást, hogy a lakcímadat a megadott adatokkal érvényes vagy a megadott adatokkal a nyilvántartásban nincs érvényes lakcím.”

(8) Az Nytv. 22. §-a a következő m) ponttal egészül ki:

[E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti adatok igénylésére jogosultak:]

„m) a nyilvántartás történeti állományára kiterjedően is, a konzuli szolgálat a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 6. § (1) bekezdése, valamint 11. § (1) bekezdése szerinti feladata körében a hozzátartozó felkutatása, felvilágosítása, illetve értesítése céljából.”

(9) Az Nytv. 26. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A lakcímbejelentési eljárás során a polgár a tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolványát a lakcímadatok tároló elemén történő rögzítése céljából köteles a lakcímbejelentési eljárást lefolytató hatóságnak átadni, a tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolvány hiánya a lakcímbejelentési eljárás lefolytatásának nem akadályozó tény. A lakcímbejelentési eljárást lefolytató hatóság a lakcímadatot a polgár tároló elemmel rendelkező személyazonosító igazolványán a lakcímadat nyilvántartásba vételével egyidejűleg rögzíti, ezt követően a tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolványt a polgár részére haladéktalanul visszaadja.

(1b) Ha a polgár a lakcímbejelentési eljárás időpontjában eltulajdonítás, elvesztés vagy megsemmisülés miatt érvényes tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik, az egyéb okból érvénytelen, vagy a lakcímadat rögzítésének átmeneti jellegű műszaki

vagy technikai akadály a fenn, a lakcímadatot az új tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolvány kiadását követően a személyiadat- és lakcímnnyilvántartási kapcsolat rendelkezésre állásakor hivatalból kell rögzíteni.”

(10) Az Nytv. 26. §-a a következő (2e) bekezdéssel egészül ki:

„(2e) Ha a 4. § (2e) bekezdése szerinti polgár Magyarország területén kíván életvitelszerűen élni, első lakóhely bejelentését az útlevelel kiadására irányuló kérelem előterjesztésével egyidejűleg a kijelölt kormányhivatalnál köteles teljesíteni. Ha az első lakóhely nyilvántartásba vétele során az eljáró hatóság megállapítja, hogy a polgár a lakóhely bejelentéséhez – jogszabályban meghatározott kivétellel – szükséges szállásadói hozzájárulással nem rendelkezik, a polgárt nyilatkozata ellenére külföldön élő magyar állampolgárként kell nyilvántartásba vennie.”

(11) Az Nytv. 29. § (7) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[Az állandó személyazonosító igazolvány – a 29/E. § (2) bekezdésében foglalt eset kivételével – tároló elemet tartalmaz. A tároló elem tartalmazza]

„h) az elektronikus technikai azonosítót.”

(12) Az Nytv. 29. § (7) bekezdése a következő i) és j) ponttal egészül ki:

[Az állandó személyazonosító igazolvány – a 29/E. § (2) bekezdésében foglalt eset kivételével – tároló elemet tartalmaz. A tároló elem tartalmazza]

„i) a polgár lakcímadatát,

j) a polgár személyi azonosítóját.”

(13) Az Nytv. 29. § (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) Ha az állandó személyazonosító igazolvány tároló eleme nem vagy nem helyesen tartalmazza a polgár társadalombiztosítási azonosító jelét, adóazonosító jelét, lakcímét, illetve személyi azonosítóját, abban az esetben a polgár kérelmére

a) az egészségbiztosítási szerv a polgár társadalombiztosítási azonosító jelét,

b) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a polgár adóazonosító jelét,

c) a nyilvántartás szervei a polgár lakcímét, illetve személyi azonosítóját a tároló elemre elhelyezi.”

(14) Az Nytv. 47. § (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza)

„f) az állandó személyazonosító igazolvány tároló elemén elhelyezett elektronikus technikai azonosító felhasználását, kezelését és tárolását.”

(15) Az Nytv. a következő 52/F. §-sal egészül ki:

„52/F. §

E törvénynek az egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről szóló 2019. évi törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított rendelkezéseit a hatálybalépésüket követően indult és

megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

(16) Az Nytv. a következő 52/G. §-sal egészül ki:

„52/G. §

2019. szeptember 30-át követően a tároló elemmel ellátott állandó személyazonosító igazolvány esetében a járási hivatal, a kijelölt kormányhivatal, a bv. szerv, a nyilvántartást kezelő szerv, illetve a konzuli tisztviselő a polgár erre irányuló kérelmére az állandó személyazonosító igazolvány tároló elemén rögzíti a polgár személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerinti lakcímadatát és személyi azonosítóját.”

3. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

3. §

(1) A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény (a továbbiakban: Szaztv.) 32. §-a a következő x) ponttal egészül ki:

(A személyi azonosító kezelésére – az adattovábbítás kivételével – jogosult)

„x) az útlevelelhatóság és az eljárásában közreműködő hatóság az úti okmányokkal kapcsolatos feladataik ellátásához.”

(2) A Szaztv. 37. §-a a következő (1h) bekezdéssel egészül ki:

„(1h) A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerve – kapcsolati kód alkalmazásával – az általános hatáskörű útlevelelhatóság részére erre irányuló igénye esetén rendszeres adatátadást teljesít a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24/B. § (1) bekezdése szerinti nyilvántartásban nyilvántartott polgár családi és utónevéről, születési nevéről, anyja nevéről, születési helyéről és idejéről, valamint az érintett elhalálozásáról.”

(3) A Szaztv.

a) 8. § (3) bekezdésében az „(1) és (2) bekezdése” szövegrész helyébe az „(1)-(3) bekezdése” szöveg,

b) 37. § (3) bekezdésében az „az (1) bekezdés a) pontja szerinti állami adóhatóság” szöveg helyébe az „az (1) bekezdés a) pontja szerinti állami adóhatóság, az (1) bekezdés d) pontja szerinti TAJ nyilvántartást vezető kincstár” szöveg

lép.

4. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

4. §

(1) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban: Utv.) 3. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A 16-16/C. §-t a Magyarországon élő harmadik országbeli állampolgárokra és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekre – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alkalmazni kell.

(3) E törvény rendelkezéseit a Magyarországon élő hontalanokra, bevándoroltakra, valamint letelepedett személyekre – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alkalmazni kell.”

(2) Az Utv. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény rendelkezéseit a magyar menekültügyi hatóság által menekültként, menedékesként, valamint oltalmazottként elismert személyekre – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alkalmazni kell.”

5. §

Az Utv. 16. § (5) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Külföldre utazási korlátozás esetén az úti okmány visszatartását)

„e) külügyi szolgálati útlevél és diplomata útlevél esetében a külpolitikáért felelős miniszter”
(hajtja végre.)

6. §

Az Utv. 16/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 16. § (1) bekezdés a)-f) pontjában meghatározott kényszerintézkedés, büntetés, intézkedés vagy egyéb korlátozás miatt a bűnügyi nyilvántartásba bejegyzett, illetve törölt külföldre utazási korlátozásról a bűnügyi nyilvántartó szerv automatikus adattovábbítás útján értesíti az útlevélhatóságot, amely az útiokmány-nyilvántartásba történő bejegyzést vagy az abból törlést automatikus úton elvégzi.”

7. §

Az Utv. 16/C. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az érintett személytől a 16. § (2) bekezdése alapján diplomata vagy külügyi szolgálati útlevél kerül elvételre, a bűnügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére adatközlésre kötelezett bíróság, illetve ügyészség a külpolitikáért felelős minisztert értesíti az érintett személy úti okmányának visszatartása érdekében.”

8. §

Az Utv. 21/B. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A szülői hozzájáruló nyilatkozat megtételére elektronikus kapcsolattartás útján is sor kerülhet.”

9. §

Az Utv. 23/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kormány által kijelölt szerv (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: kijelölt szerv) az ügyfél (a továbbiakban: kérelmező) kérelmére törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés által meghatározott tartalmú közokiratot állít ki.”

10. §

Az Utv. 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adatkezelő szerv az útiokmány-nyilvántartásban kezeli:

- a) az állampolgár családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét, idejét, anyja születési családi és utónevét, nemét, állampolgárságát (a továbbiakban együtt: személyi adat), személyi azonosítóját, személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának számát, kézbesítési címét valamint kapcsolattartási adatát,
- b) az állampolgár arcképmását és saját kezű aláírását, ha 12. életévét betöltötte, valamint nem írásképtelen vagy írástudatlan, továbbá a 32/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén az érintett azonosítását valamely fizikai tulajdonságának rögzítésével lehetővé tevő módon előállított személyes adatát,
- c) a kiskorú, továbbá a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett állampolgár törvényes képviselőjének személyi adatait, személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának számát és saját kezű aláírását,
- d) kiskorú esetében a külföldre utazáshoz hozzájáruló nyilatkozat adatait, amennyiben ezen nyilatkozat figyelembe vételével került sor úti okmány kiállítására, illetve a szülői felügyeleti jog megszűnését, illetve szünetelését igazoló jogerős határozat adatai közül a bíróság vagy hatóság megnevezését, ügyszámát,
- e) az állampolgár számára kiadott úti okmány típusát, számát, érvényességének tényét, kiállítás szerinti érvényességi idejét, valamint az úti okmányra való jogosultság megszűnésének okát és időpontját,
- f) az úti okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésre, megrongálódására, találására, cseréjére, pótlására visszaadására, leadására, elvételére, valamint érvénytelenségére vonatkozó adatokat,
- g) a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezendő figyelmeztető jelzés (a továbbiakban: figyelmeztető jelzés) kezelésével kapcsolatos adatokat,
- h) az útlevélhatósági eljárást lefolytató ügyintéző egyedi azonosító kódját,
- i) a külföldre utazás korlátozása bejegyzésének és törlésének tényét,
- j) a hivatalos útlevél használatára jogosult személy diplomáciai rangját, a hivatalos útlevél kiállítására alapot szolgáltató tisztségét vagy jogcímét,
- k) a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban nem szereplő, úti okmánnyal rendelkező magyar állampolgár arcképmásához rendelt, az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényben meghatározott technikai kapcsoló számot,
- l) a kérelem egyedi azonosítására szolgáló technikai azonosítóját,
- m) az eljárás illetékének és igazgatási szolgáltatási pótdíjának az összegét, valamint a

teljesítésének tényét,

n) az okmány kézbesítésének, illetve átvételének idejét, helye, az átvevő nevét és az átvételkor bemutatott okmány azonosítóját,

o) az ideiglenes magánútlevel esetében az ellenőrző sorszámot, a kiállító hatóság bélyegző lenyomatát és a kiállító személy aláírását.”

11. §

Az Utv. 24/A. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adatkezelő szerv útiokmány-nyilvántartással összefüggő feladat- és hatáskörében:)

„e) működteti a nyilvántartás informatikai rendszerét, továbbá vezeti a 24/B. § (1) bekezdése szerinti nyilvántartást.”

12. §

Az Utv. a következő 24/B. §-sal egészül ki:

„24/B. §

(1) Az adatkezelő szerv a nyilvántartásban kezelt adatokhoz való jogosulatlan hozzáférés, azok jogosulatlan megváltoztatása, nyilvánosságra hozatala, törlése, sérülése vagy megsemmisülése elleni védelem, illetve az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével a nyilvántartás számára adatközlésre kötelezett szervekről, a nyilvántartásban adatkezelést végző szervekről, illetve közvetlen adatátvételtre vagy adatigénylésre jogosult szervekről és a közvetlen adatátvételtre vagy adatigénylésre jogosult szervek nevében hozzáférésre felhatalmazott felhasználókról jogosultsági nyilvántartást vezet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza az adatközlő szerv, az adatközlésre kötelezettek, továbbá a közvetlen hozzáférési jogosultsággal adatátvételtre vagy adatigénylésre jogosult szervek

a) megnevezését

b) székhelyét, levelezési címét,

c) e-mail címét, telefonszámát,

d) a szerv nevében hozzáférésre felhatalmazott személy

da) családi és utónevét,

db) születési családi nevét és utónevét,

dc) anyja nevét,

dd) születési helyét, idejét,

de) szervezeti egységét,

df) hozzáférési jogosultságának típusát, terjedelmét és jogalapját,

dg) hozzáférési jogosultsága keletkezésének és törlésének tényét, időpontját,

dh) felhasználónevét,

di) hivatali kapcsolattartásra használható email címét.

(3) Az adatközlésre kötelezett, a nyilvántartásban adatkezelést végző, illetve abból közvetlen adatátvitelre vagy adatigénylésre jogosult személy hozzáférési jogosultsága határozott idejű, amelynek időtartama két év. A hozzáférési jogosultság – a meghatározott időtartam lejártával – a jogosultságot kérő szerv kérelme alapján kerül megújításra.

(4) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásban kezelt személyes adatokat a felhasználó utolsó jogosultságának törlésétől számított tíz évig kell megőrizni.

(5) A közvetlen hozzáférési jogosultsággal rendelkező szervek a felhasználóiknak az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba történő felvételét az adatkezelő szervnél közvetlen hozzáférési jogosultság iránti kérelem benyújtásával kezdeményezik. A közvetlen hozzáférési jogosultság iránti kérelem tartalmazza a (2) bekezdés a)-c) pontjában, valamint d) pont da)-df) és di) alpontjában meghatározott adatokat, valamint a szerv nevében hozzáférésre felhatalmazott személy azonosítóját. Az adatkezelő szerv a kérelem alapján a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban történő azonosítás céljából az adatszolgáltatás igénybevételéhez, e cél megvalósulásához szükséges ideig kezelheti az érintett kérelemben megadott személyi azonosítóját, amelyet kizárólag a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás vezető szerv részére jogosult továbbítani. A (2) bekezdésben meghatározott adatokban bekövetkezett változásokról a közvetlen hozzáférési jogosultsággal rendelkező szervek az adatváltozást követő három munkanapon belül elektronikus úton értesítik az adatkezelő szervet.

(6) Az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásban kezelt adatok teljes körét az adatkezelő szervtől az adatkezelő szerv szakmai felügyeletét ellátó miniszter, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, valamint a hozzáférési jogosultságot kérő szerv jogosult igényelni.”

13. §

Az Utv.

1. 8. § (1) bekezdés b) pontjában a „6-70” szövegrész helyébe a „6-65” szöveg,

2. 8. § (1) bekezdés c) pontjában a „70” szövegrész helyébe a „65” szöveg,

3. 8. § (2) bekezdésében a „18-70” szövegrész helyébe a „18-65” szöveg,

4. 16. § (1) bekezdés a) pontjában a „kényszergyógykezelés alatt áll,” szövegrész helyébe a „kényszergyógykezelés, ideiglenes átadási bűnügyi felügyelet vagy ideiglenes kiadatási bűnügyi felügyelet alatt áll,” szöveg,

5. 21/B. § (1) bekezdésében az „az (5) bekezdésben” szövegrész helyébe az „e törvényben” szöveg,

6. 21/B. § (4) bekezdésében az „útleveľhatóságnál” szövegrész helyébe a „konzuli tisztviselőnél” szöveg,

7. 21/B. § (8) bekezdésében az „az úti okmány” szövegrész helyébe az „a magánútleveľ és második magánútleveľ” szöveg,

8. 24/A. § (1) bekezdés a) pontjában az „(a továbbiakban: járási hivatal)” szövegrész helyébe az „(a továbbiakban: járási hivatal), illetve a konzuli szolgálat közigazgatási hatósági jogkört gyakorló konzuli tisztviselőjének” szöveg,

9. 26. § (1) bekezdésében az „Az útlevelhatóság, valamint” szövegrész helyébe az „Az útlevelhatóság, a járási hivatal, valamint” szöveg,

10. 26. § (1) bekezdés c) pontjában az „az állampolgársági ügyekben eljáró szervtől és a menekültügyi hatóságtól” szövegrész helyébe az „az állampolgársági ügyekben eljáró szervtől és az idegenrendészeti vagy menekültügyi hatóságtól” szöveg,

11. 26. § (1a) bekezdésében az „Az útlevelhatóság a kérelmező” szövegrész helyébe az „Az útlevelhatóság – saját, illetve közreműködői feladatellátása céljából is – a kérelmező” szöveg,

12. 26. § (2) bekezdés b) pontjában az „útlevelhatóság adatot” szövegrész helyébe az „útlevelhatóság és a járási hivatal adatot” szöveg,

13. 27. § (1) bekezdésében a „valamint a menekültügyi hatóságnak” szövegrész helyébe a „menekültügyi hatóságnak, valamint a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés által meghatározott tartalmú közokiratot kiállító szervnek” szöveg,

14. 27. § (1d) bekezdésében az „által megadott,” szövegrész helyébe az „által a magánútlevele alapján megadott,” szöveg,

15. 27. § (2a) bekezdésében az „a) és e) pontja” szövegrész helyébe az „a), e) és f) pontja” szöveg,

16. 28. § (6) bekezdésében az „Az (1), (2) és (2b) bekezdésben” szövegrész helyébe az „Az (1) és (2) bekezdésben” szöveg

lép.

14. §

Hatályát veszti az Utv.

- a) 16/B. §-a,
- b) 22. § (3) bekezdése,
- c) 31. § (2) bekezdése,
- d) 41. § (2) bekezdés h) pontja.

5. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

15. §

(1) A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 75. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(A tartózkodás jogszerűségének nyomon követése érdekében az idegenrendészeti hatóság a központi idegenrendészeti nyilvántartás elkülönített részeként az EGT-állampolgárok és a családtagok adatairól a következő résznyilvántartásokat vezeti:)

„i) a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek nyilvántartása.”

(2) Az Szmtv. a következő 78/A. §-sal egészül ki:

„78/A. §

Az idegenrendészeti hatóság a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekre vonatkozóan – a korlátozás megszűnését követő három évig – kezeli

- a) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy természetes személyazonosító adatait,
- b) a külföldre utazási korlátozást kezdeményező szerv megnevezését, valamint
- c) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy úti okmányának típusát, számát, érvényességi idejét.”

6. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

16. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 94/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„94/A. §

A 95. § (1) bekezdésében, a 96. § (1) bekezdésében, a 97. § (1) bekezdésében, a 98. § (1) bekezdésében, a 99. § (1) bekezdésében, a 99/A. § (1) bekezdésében, a 100. § (1) bekezdésében, a 101. § (1) bekezdésében, a 102. § (1) és (2) bekezdésében, a 103. § (1) bekezdésében és a 104. § (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A Harmtv. a következő 99/A. §-sal egészül ki:

„99/A. §

(1) Magyarország külképviselete és az idegenrendészeti hatóság az úti okmányt vagy egyszeri utazásra jogosító okmányt kérelmező harmadik országbeli állampolgárra vonatkozóan kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatokat,
- b) a bevándorolt, letelepedett, hontalan státuszt igazoló okmány számát, az okmány érvényességi idejét,
- c) szálláshelyének címét, illetve lakcímét, valamint hozzájárulása esetén e-mail címét, telefonszámát,
- d) az állampolgár arcképmását és saját kezű aláírását,
- e) a kiskorú, továbbá a cselekvőképeséget kizáró gondnokság alá helyezett állampolgár törvényes képviselőjének személyi adatait, személyi azonosítóját, személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának számát és saját kezű aláírását,
- f) kiskorú esetében a külföldre utazáshoz hozzájáruló nyilatkozat adatait, és a szülői felügyeleti jog megszűnését, illetve szünetelését igazoló jogerős határozat adatai közül a bíróság vagy hatóság megnevezését, ügyszámát, a határozat keltét, a szünetelés időtartamát, a megszüntetés

kezdő időpontját,

g) a kiadott úti okmány típusát, számát, érvényességi idejét,

h) az úti okmány cseréjére, pótlására vonatkozó adatokat,

i) a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezendő figyelmeztető jelzés (a továbbiakban: figyelmeztető jelzés) kezelésével kapcsolatos adatokat,

j) az útlevelhatósági eljárást lefolytató alkalmazott egyedi azonosító kódját,

k) a külföldre utazás korlátozásának tényét vagy annak törlését,

l) az úti okmány iránti kérelem elutasításának indokát.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság az úti okmány iránti kérelem elutasítása esetén annak időpontjától, a kiadott úti okmány esetén annak érvényességi ideje lejártát, illetve visszavonását követő 10 évig kezeli.”

(3) A Harmtv. 103. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az idegenrendészeti hatóság a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos következő adatokat kezeli:)

„c) a harmadik országbeli állampolgár úti okmányának típusa, száma, érvényességi ideje.”

(4) A Harmtv. 103. § (2) bekezdésében a „megszűnéséig” szövegrész helyébe a „megszűnését követő három évig” szöveg lép.

7. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

17. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. § (1) bekezdés y) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A menekültügyi nyilvántartás az e törvény hatálya alá tartozó személy következő adatait tartalmazza:)

„y) a menekült, az oltalmazott és a menedékes részére a menekültügyi hatóság által kiállított úti okmány típusát, okmányazonosítóját, az útlevel matrica okmányazonosítóját, az okmány kiállításának dátumát és érvényességének idejét, a kiállító útlevelhatóság megnevezését, a kiállítás helyét, az útlevelhatósági eljárást lefolytató ügyintéző nevét, az úti okmányban szereplő személy arcképmását és saját kezű aláírását,”

8. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

18. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 30/B. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani,)

„b) akivel szemben ideiglenes kiadatási bűnügyi felügyeletet vagy ideiglenes átadási felügyeletet rendeltek el, illetve olyan bűnügyi felügyeletet vagy ideiglenes végrehajtási bűnügyi felügyeletet rendeltek el, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy meghatározott területet, lakást, egyéb helyiséget, intézményt vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el, ”

(2) A Bnytv. 30/C. § l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartása tartalmazza)

„l) annak tényét, hogy az arra jogosult szervek adatközlése szerint az érintett személy érvényes úti okmánnal rendelkezik.”

(3) A Bnytv. 30/D. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A személyazonosító adatokat, valamint a 30/C. § b)-f), h) pontjában, i) pont ia)-ic) alpontjában meghatározott adatokat az a bíróság közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel, amely e törvény rendelkezései szerint

a) kényszerintézkedés elrendelése esetén a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásába,
b) szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén a büntetettek nyilvántartásába,
c) kényszergyógykezelés vagy javítóintézeti nevelés elrendelése esetén a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába teljesítendő adatközlésre köteles.”

(4) A Bnytv. 30/D. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 30/C. § l) pontjában meghatározott tényt

a) az (1) bekezdésében meghatározott bíróság közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel, illetve
b) a bűnügyi nyilvántartó szerv az útiokmány-nyilvántartás adatai alapján automatikusan jegyzi be.”

(5) A Bnytv. 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 76. § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában kezelendő adatok bejegyzésekor a bűnügyi nyilvántartó szerv a bűnügyi nyilvántartási rendszerből az érintett személy 4. § (2) bekezdés a) pont aa)-ae), ag) és ah) alpontjában meghatározott személyazonosító adataival automatikus keresést indít az útiokmány-nyilvántartásban annak a ténynek a megismerése céljából, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes úti okmánnal. Ha a kereséssel érintett személy rendelkezik érvényes úti okmánnal, a bűnügyi nyilvántartó szerv

a) ezt a tényt automatikusan bejegyzi a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásába, egyidejűleg
b) a bűnügyi nyilvántartási rendszerből automatikus adattovábbítással továbbítja az útiokmány-nyilvántartásba történő automatikus bejegyzés érdekében az érintett személy 4. § (2) bekezdés a)

pont aa)-ae), ag) és ah) alpontjában meghatározott személyazonosító adatait, valamint a külföldre utazási korlátozás tényét.

(1a) Ha az érintett személyről a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában szerepel az a tény, hogy érvényes úti okmánnyal rendelkezik, a bűnügyi nyilvántartó szerv a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában kezelt adatnak a 30/E. § szerinti törlését megelőzően a külföldre utazási korlátozásra vonatkozó bejegyzés útiokmány-nyilvántartásból történő törlése céljából az útlevelhatóságnak automatikus adattovábbítás útján továbbítja az érintett személy személyazonosító adatai közül a 4. § (2) bekezdés a) pont aa)-ae), ag) és ah) alpontjában meghatározott adatokat.”

(6) A Bnytv. 76. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az útlevelhatóság az (1) bekezdés b) pontja és az (1a) bekezdés alapján automatikus adattovábbítás során megkapott adatokat a külföldre utazási korlátozásra vonatkozó tény útiokmány-nyilvántartásba történő bejegyzésig, illetve az útiokmány-nyilvántartásból való törléséig kezelheti, és ezt követően az adatokat haladéktalanul törli.”

(7) A Bnytv.

a) 30/C. § b) pontjában és 30/D. § (3a) bekezdésében az „a kiadási letartóztatás, az ideiglenes kiadási letartóztatás, az átadási letartóztatás vagy az ideiglenes átadási letartóztatás azért” szövegrész helyébe az „a kiadási letartóztatás, az ideiglenes kiadási letartóztatás, az ideiglenes kiadási bűnügyi felügyelet, az átadási letartóztatás, az ideiglenes átadási letartóztatás vagy az ideiglenes átadási bűnügyi felügyelet azért” szöveg,

b) 30/D. § (2) bekezdésében a „kiadási letartóztatás, ideiglenes kiadási letartóztatás, átadási letartóztatás, ideiglenes átadási letartóztatás, valamint ideiglenes végrehajtási letartóztatás” szövegrész helyébe a „kiadási letartóztatás, ideiglenes kiadási letartóztatás, ideiglenes kiadási bűnügyi felügyelet, átadási letartóztatás, ideiglenes átadási letartóztatás, ideiglenes átadási bűnügyi felügyelet, ideiglenes végrehajtási letartóztatás, valamint ideiglenes végrehajtási bűnügyi felügyelet” szöveg,

c) 30/E. §-ban a „76. § (1) bekezdésben” szövegrész helyébe a „76. § (1a) bekezdésben” szöveg,

d) 59. § h) pontjában a „[Btk. 371. § (2) bekezdés” szövegrész helyébe a „[Btk. 372. § (2) bekezdés” szöveg

lép.

9. Az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosítása

19. §

Az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény

a) 9. § (6) bekezdésében a „magasabb, a hatóság előzetes engedélyével, kockázatokra kiterjedő” szövegrész helyébe a „magasabb, vagy” szöveg,

b) 18. § (8) bekezdésében a „19. § (3)” szövegrész helyébe a „19. § (2)” szöveg, a „19. § (4)” szövegrész helyébe a „19. § (3)” szöveg lép.

10. Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerről szóló 2014. évi LXXXIII. törvény módosítása

20. §

(1) Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerről szóló 2014. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Nektv.) 1. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A NEK-hez kártyakibocsátóként az csatlakozhat, akit)

„b) az e törvény szerinti hatósági eljárásban kiadott engedély kártyakibocsátásra jogosít.”

(2) A Nektv. 2. § 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„6. kártyaelfogadó: az a természetes vagy jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amely – kedvezmény vagy szolgáltatás kártyafelhasználó általi igénybevétele céljából – a kártya olvasására a jelen törvényben meghatározott adatok vonatkozásában jogosult,”

(3) A Nektv. 8. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A működtető a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, a kártyakibocsátók, valamint a megszemélyesítést végző szervezetek adatközlése alapján)

„b) a kártyafelhasználás támogatása érdekében”

[központi nyilvántartást (a továbbiakban: NEK központi nyilvántartás) vezet.]

(4) A Nektv. 9. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A működtető az (5) bekezdés szerinti törlésről és a kártya érvénytelenként való megjelöléséről automatikus információátadás keretében értesíti a kártyakibocsátót.”

(5) A Nektv. 14. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kártyakibocsátási kérelem tartalmazza)

„a) gazdálkodó vagy civil szervezet kérelmező esetén

aa) nyilvántartási számát,

ab) nevét,

ac) a szervezet képviselőjére jogosultak nevét, természetes személy esetén lakóhelyét, születési helyét- és idejét, anyja születési nevét, jogi személy esetén székhelyét és nyilvántartási számát,”

(6) A Nektv. 19. § d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kártyakibocsátó az általa kibocsátott kártyák adatairól nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)

„d) a kártya kibocsátásának, érvényességének dátumát, érvénytelenségének tényét,”

(7) A Nektv. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. §

(1) A kártyaelfogadó a kártya elektronikus egyedi azonosítója adat kezelésére kedvezmény vagy szolgáltatás kártyafelhasználó általi igénybevétele céljából a kártya elektronikus olvasása útján jogosult. A kártyaelfogadó a kártya elektronikus egyedi azonosítója alapján a kártya érvényességére vonatkozó adat elektronikus úton történő ellenőrzésére a kártyakibocsátóval kötött szerződésben foglaltak szerint a 19. § szerinti nyilvántartás adattartalma alapján jogosult.

(2) Érvényes kártya esetében a kártyaelfogadó a kibocsátási célt képező jogosultság vagy egyéb tény fennállásának ellenőrzése céljából a 19. § g) pontjában meghatározott adat megismerésére a kártyakibocsátó erre vonatkozó engedélyén alapuló adatközlése alapján a kártyakibocsátóval kötött szerződésben foglaltak szerint jogosult.

(3) A 4. § (5) bekezdésében meghatározott okmány elektronikus olvasása során az érvényességre vonatkozó adat (1) bekezdés szerinti ellenőrzése a NEK központi nyilvántartásának adattartalma alapján, a kártyakibocsátó adatfeldolgozói közreműködésével történik.”

(8) A Nektv. 21. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben)

„b) állapítsa meg a működtető, a kártyakibocsátó, a kártyaelfogadó és a megszemélyesítő által kibocsátandó dokumentumok körét és elfogadásának rendjét, továbbá a kártyaigénylés, a kártyafelhasználói regisztráció, a NEK keretében történő hatósági ellenőrzésnek, a kártyakibocsátás engedélyezésére irányuló eljárásnak, a minősítési eljárás lefolytatásának, valamint a NEK keretében megkötendő szerződés és hatósági szerződés és a szerződésszegés esetén alkalmazandó jogkövetkezmények részletes szabályait.”

(9) Hatályát veszti a Nektv. 10. §-a.

11. A kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvény módosítása

21. §

(1) A kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 1. §-a a következő 17. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„17. ellátási terület: a megye (főváros) közigazgatási területének azon része, amelyen

- a) a kéményseprő-ipari szerv a 10. § (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben a 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ingatlanok körében, valamint a 2. § (11) bekezdés szerinti esetben a 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti ingatlanok körében,
- b) a kéményseprő-ipari szolgáltató – a tűzvédelmi hatóság által a 7. § (4) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásba történt felvételt követően – a 2. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ingatlanok körében, vagy
- c) a 10. § (3) bekezdése szerinti szolgáltató a 10. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a 2.

§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti ingatlanok körében kéményseprő-ipari tevékenységet végez.”

(2) A Kstv. 5. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ingatlan használója köteles)

„b) a kéményseprő-ipari szervnek, a kéményseprő-ipari szolgáltatónak azok tevékenysége során megadni

ba) a családi és utónevét, lakóhelyének, tartózkodási és értesítési helyének címét, valamint, ha arról tudomása van, az ingatlan tulajdonosának családi és utónevét, lakóhelye, tartózkodási és értesítési helye címét,

bb) az ingatlan címadatait,

bc) ha az ingatlan gazdálkodó szervezet székhelye, telephelye vagy fióktelepe, ennek tényét, valamint a gazdálkodó szervezet elnevezését, székhelyét, cégjegyzékszámát vagy egyéb nyilvántartási számát, képviselőjét,

bd) az ingatlan jellegét, így különösen, hogy az ingatlan társasház, lakásszövetkezeti lakóépület vagy egylakásos ingatlan,”

(3) A Kstv. 6. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kéményseprő-ipari szolgáltató a kéményseprő-ipari tevékenység ellátása érdekében az ingatlan és az ingatlan tulajdonosának, használójának beazonosítása céljából jogosult az 5. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott adatokat

a) az ingatlan használójától, tulajdonosától,

b) a cégnyilvántartásból vagy a civil szervezetek nyilvántartásából,

c) az ingatlan-nyilvántartásból, valamint

d) a társasház közös képviselőjétől, lakásszövetkezeti lakóépület esetében a lakásszövetkezet elnökétől

igényelni, továbbá kezelni.”

(4) A Kstv. 6. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1), az (1a) és a (3) bekezdés szerinti adatokat

a) a kéményseprő-ipari szerv és a kéményseprő-ipari szolgáltató a kéményseprő-ipari tevékenységének az – adatokkal érintett – ellátási területén történő megszűnéséig kezeli,

b) az a) pont szerinti adatkezelési jogosultság megszűnésekor

ba) a kéményseprő-ipari szerv a kéményseprő-ipari tevékenység tekintetében az ellátási területen jogutód állami szerv részére,

bb) a kéményseprő-ipari szolgáltató a kéményseprő-ipari szerv részére

átadja és nyilvántartásából törli.”

(5) A Kstv. 6. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A kéményseprő-ipari szolgáltató az (5) bekezdés b) pontja szerinti időpontban az érintett ellátási területen végzett

- a) kéményseprő-ipari tevékenysége során birtokába került adatokból összeállított, a kéményseprő-ipari tevékenységével összefüggő valamennyi dokumentumot és nyilvántartást,
 - b) kéményseprő-ipari tevékenységével összefüggő, lezárt vagy folyamatban lévő ügyek dokumentumait és nyilvántartásait,
 - c) kéményseprő-ipari tevékenységével érintett ingatlanok címét, valamint az ingatlan használgójának és tulajdonosának családi és utónevét, lakóhelyének, tartózkodási és értesítési helyének címét
- a számviteli bizonylatok kivételével – a kéményseprő-ipari szerv részére külön jogszabályban meghatározott formában és módon adja át.”

(6) A Kstv. 7. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tűzvédelmi hatóság hatáskörébe tartozóan)

„b) eljár az ingatlan tulajdonosával szemben – a kéményseprő-ipari díj- és költségtérítés-fizetési kötelezettség nem teljesítése esetét kivéve – a kéményseprő-ipari tevékenységgel kapcsolatban jogszabályban meghatározott kötelezettség nem teljesítése esetén, és legfeljebb harmincezer forint összegű bírságot szabhat ki,”

(7) A Kstv. 7. § (4) bekezdése a következő d) és e) ponttal egészül ki:

(A tűzvédelmi hatóság a kéményseprő-ipari szolgáltatókról nyilvántartást vezet, amely a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott adatokon túl tartalmazza)

„d) a kéményseprő-ipari szolgáltató ügyfélszolgálatának címét, telefonszámát, elektronikus elérhetőségét, honlapját,

e) a kéményseprő-ipari szolgáltató ellátási területét és a 2. § (1) bekezdése szerint ellátandó ingatlankört.”

(8) A Kstv. 7. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ha a (4) bekezdés szerinti nyilvántartásba fel nem vett gazdálkodó szervezet kéményseprő-ipari tevékenységet végez, e gazdálkodó szervezet esetében a (7) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.”

(9) A Kstv. 8. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg)

„g) az ingatlan használgójának, tulajdonosának, vagyionkezelőjének, valamint a társasházak, lakásszövetkezetek képviselőjét ellátónak – a kéményseprő-ipari feladatok ellátása érdekében az ingatlan azonosításának céljából – a kéményseprő-ipari szerv részére történő adatszolgáltatása és a kéményseprő-ipari szervvel történő együttműködése részletes szabályait.”

(10) A Kstv.

a) 5. § (11) bekezdésében a „kéményseprő-ipari szolgáltató” szövegrész helyébe a „kéményseprő-ipari szerv vagy a kéményseprő-ipari szolgáltató” szöveg, a „kéményseprő-ipari szolgáltatóhoz” szövegrész helyébe a „kéményseprő-ipari szervhez, illetve a kéményseprő-ipari szolgáltatóhoz” szöveg,

b) 7. § (6) bekezdésében a „kéményseprő-ipari szolgáltató” szövegrészek helyébe a „gazdálkodó szervezet” szöveg lép.

12. Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosítása

22. §

(1) Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 1. §-a a következő 30a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„30a. központi állami szolgáltatás: olyan, a Kormány által kötelezően biztosított szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásnak, valamint központi elektronikus ügyintézési szolgáltatásnak nem minősülő, központi szolgáltatásként nyújtott informatikai, hálózati és infrastrukturális szolgáltatás, amelyet az állam kijelölt központi szolgáltatón keresztül biztosít,”

(2) Az E-ügyintézési tv. 22. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az

a) önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben az (1) bekezdés e) pontja szerinti rendelkezést csak természetes személy vagy egyéni vállalkozó ügyfél tehet,

b) állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben – ide nem értve az állami adó-, és vámhatóság nyomozóhatósági feladatait – az (1) bekezdés e) pontja szerinti rendelkezésnek nincs helye.”

(3) Az E-ügyintézési tv. 25. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint az E-ügyintézési tv. 25. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az elektronikus ügyintézését biztosító szerv az elektronikus kapcsolattartási lehetőség megváltozása előtt – az informatikai biztonság sérülésének veszélye vagy bekövetkezése kivételével – a változást a honlapján a változást megelőző 30 nappal közzéteszi és a Felügyeletnek bejelenti. Az elektronikus ügyintézését biztosító szerv a honlapján a módosítást követő 14 napon keresztül jelzi annak tényét, hogy a kapcsolattartás módja megváltozott.

(11) Az elektronikus űrlap megváltozása esetén a (10) bekezdés alkalmazandó azzal az eltéréssel, hogy a változást előzetesen 14 nappal korábban kell közzétenni, és a változást a Felügyeletnek nem kell bejelenteni.”

(4) Az E-ügyintézési tv. 27. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A szabályozott vagy központi elektronikus ügyintézési szolgáltatás nyújtója vagy az elektronikus ügyintézését biztosító szerv minden olyan tervezhető technikai tevékenységet, amely a szolgáltatás vagy az elektronikus ügyintézés szünetelését eredményezi, köteles olyan időszakra ütemezni, amelyben a szünetelés nem okoz jelentős fennakadást az elektronikus ügyintézésben.

(2) A szabályozott vagy központi elektronikus ügyintézési szolgáltatás nyújtója vagy az elektronikus ügyintézés biztosító szerv minden olyan előre tervezett technikai tevékenységről, amely a szolgáltatás vagy az elektronikus ügyintézés szünetelését vagy korlátozott működőképességét eredményezi, legalább a tevékenység megkezdése előtt 3 nappal köteles a Kormány rendeletében meghatározott tartalommal és elérhetőségeken tájékoztatást elhelyezni.”

(5) Az E-ügyintézési tv. 28. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az elektronikus ügyintézés biztosító szerv az elektronikus ügyintézési lehetőségnek az adott ügyben történő biztosítása megkezdése előtt 30 nappal, a Kormány rendeletében meghatározott adatokat, a 26. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás megküldése mellett elektronikus úton, a Felügyelet által rendszeresített elektronikus űrlapon bejelenti a Felügyelet számára.

(2) Az elektronikus ügyintézés biztosító szerv az (1) bekezdés szerinti adatokban, tájékoztatóban bekövetkező változásokat a változás hatálybalépése előtt legkésőbb 15 nappal az (1) bekezdés szerint bejelenti a Felügyeletnek.”

(6) Az E-ügyintézési tv. 42/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42/A. §

(1) A törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások, a központi elektronikus ügyintézési szolgáltatások és a központi állami szolgáltatások – a Kormány rendeletében meghatározott módon – az elektronikus ügyintézés nem biztosító szerv által is igényelhetőek.

(2) Az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott piaci szereplők által az (1) bekezdésben meghatározott, ellenszolgáltatás mellett igénybe vehető szolgáltatások esetén, a piaci szolgáltató más igénybevevők részére történő szolgáltatás nyújtása során az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatások továbbszolgáltatásáért ellenszolgáltatásra nem tarthat igényt.”

(7) Az E-ügyintézési tv. 57. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az együttműködő szerv köteles legalább munkanaponként ellenőrizni és ugyanezen határidőben visszaigazolni az (1) bekezdés szerinti elérhetőségekre kézbesített küldeményeket.”

(8) Az E-ügyintézési tv. 104/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„104/A. §

(1) A központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló kormányrendeletben kijelölt központi szolgáltató, valamint a kormányzati célú hálózatokról szóló kormányrendeletben kijelölt kormányzati célú hírközlési szolgáltató (a továbbiakban együtt: központi szolgáltató) a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek részére közszolgáltatásként nyújtja

a) az e-közigazgatásért felelős miniszter rendeletében meghatározott informatikai rendszer

fejlesztését, üzemeltetését, vagy közreműködik annak fejlesztésében,

b) a központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló kormányrendelet szerinti központosított informatikai és hírközlési szolgáltatásokat,

c) a kormányzati célú hálózatokról szóló kormányrendelet szerinti kormányzati célú hálózatok igénybevételét, a kormányzati célú hírközlési tevékenységet, valamint a kormányzati célú hírközlési szolgáltatásokat,

ha a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv vezetője ezek igénybevételét az e-közigazgatásért felelős miniszternél kezdeményezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szolgáltatások igénybevételének, a központi szolgáltató által nyújtott közszolgáltatás ellátásának a fedezetéül szolgáló forrást – az e-közigazgatásért felelős miniszter és a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv vezetője egyeztetésének eredményétől függően –

a) közvetlenül vagy a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv költségvetéséből történő átadással az e-közigazgatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetésében, vagy

b) a központi szolgáltatóval történő közvetlen szerződéskötés esetén a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervnek

kell biztosítani.”

(9) Az E-ügyintézési tv. 106. § d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az e-közigazgatásért felelős miniszter, hogy)

„d) a 104/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a központi szolgáltató által fejlesztett vagy üzemeltetett informatikai rendszereket, a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv által igénybevett központosított informatikai és hírközlési szolgáltatások, a kormányzati célú hálózatok és hálózati szolgáltatások igénybevételének szabályait”

(rendeletben állapítsa meg.)

(10) Az E-ügyintézési tv. 108. § (6d) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6d) 2020. december 31-ig természetes személy vagy egyéni vállalkozó sem tehet a rendelkezési nyilvántartásba önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben a 22. § (1) bekezdés e) pontja szerinti rendelkezést.”

(11) Az E-ügyintézési tv.

a) 1. § 17. pont k) alpontjában az „ügyintézésre kötelezett” szövegrész helyébe az „ügyintézés biztosítására kötelezett” szöveg,

b) 11. § (3) bekezdésében a „személyes ügyintézési felületen” szövegrész helyébe a „személyre szabott ügyintézési felületen” szöveg,

c) 47. § (3) bekezdésében a „de az eljárás” szövegrész helyébe az „azonban a felügyeleti vizsgálat” szöveg

lép.

(12) Hatályát veszti az E-ügyintézési tv.

- a) 68. § (3) bekezdése,
- b) 108. § (2)-(4a), (6) és (8)-(16) bekezdése,
- c) 109. § (2) és (3) bekezdése,
- d) 110/A. §-a,
- e) 110/B. §-a.

13. Záró rendelkezések

23. §

- (1) Ez a törvény – a (2)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.
- (2) A 3. § (1) és (2) bekezdése, a 3. § (3) bekezdés b) pontja és a 4-18. § 2019. július 1-jén lép hatályba.
- (3) A 2. § (7), (9), (12), (13) és (16) bekezdése, valamint a 3. § (3) bekezdés a) pontja 2019. szeptember 30-án lép hatályba.
- (4) A 2. § (8) bekezdése 2020. január 1-jén lép hatályba.

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) Melléklet IX. cím I. alcím 7. pont d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Illetékmentes)

„d) az úti okmány cseréje, amennyiben az úti okmány tároló eleme nem tartalmazza vagy hibásan tartalmazza a törvényben meghatározott adatokat, illetve az nem működik,”

1. Hatályát veszti az Itv. Melléklet IX. cím I. alcím 10. pontja.

Általános indokolás

A javaslat célja alapvetően a bürokráciacsökkentés, az egyes eljárások egyszerűsítése. A javaslat az alábbi eljárások tekintetében fogalmaz meg egyszerűsítéseket, módosításokat.

Az úti okmányokkal kapcsolatos eljárások egyszerűsítése:

a) Illetékmentessé válik az úti okmány cseréje akkor is, ha a tároló elem nem működik, hasonlóan a személyazonosító igazolványhoz.

A Nemzeti Adatvagyron Szolgáltatásfejlesztés (NAVASZ) projekt keretében megújul az útlevel kérelemkezelő rendszer és az útiokmány-nyilvántartás is.

A megújítás a közigazgatás irányában megfogalmazott elvárásokkal összhangban az elektronikus adatküldést és információátadást helyezi minden tekintetben előtérbe.

Szintén az elektronikus eljárások bővítését célozza, hogy az általános hatáskörű útlevelhatóság és az eljárásában közreműködő hatóság az úti okmányokkal kapcsolatos feladataik ellátásához jogosultak lesznek bővebb körben (az elektronikus anyakönyvben és az apai elismerő nyilatkozatok nyilvántartásában kezelt adatok teljes körét, valamint az elektronikus anyakönyvi alapíratot) adatokat átvenni elektronikusan az elektronikus anyakönyvből.

b) A törvény módosításával elérhető továbbá, hogy a magyar-ausztrál Working Holiday Scheme (WHS) programba való jelentkezéshez szükséges támogatói levél [amelyet a Belügyminisztérium (a továbbiakban: BM) illetékes főosztályán kell jelenleg a kérelmezőnek személyesen igényelnie] elektronikus igénylése is lehetővé váljon, valamint a közokirat kiállításáért igazgatási szolgáltatási díjat ne kelljen fizetni.

Az elektronikus tároló elemet tartalmazó személyazonosító igazolványhoz (a továbbiakban: eSZIG) kapcsolódó egyszerűsítések:

Rögzítésre kerül a polgár lakcímadata és személyi azonosítója az eSZIGen..

Az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságát érintő eljárások:

Az ügyfél terheinek csökkentése érdekében indokolt a kijelölt rendszerelemek elektronikus információs rendszerei tekintetében az előzetes engedélyezési eljárás megszüntetése.

Kéményseprő-ipari eljárás egyszerűsítése:

A kéményseprő-ipari tevékenység ellátásának jelenlegi rendszere 2016. július 1-től működik. A törvénymódosítás javítja a hatályos rendszert annak érdekében, hogy az adott területen illetékes kéményseprő szolgáltatót az ügyfél egyszerűbben be tudja azonosítani, ezzel a kapcsolatfelvétel

és kapcsolattartás is könnyebbé válik.

Az elektronikus ügyintézés biztosításával kapcsolatos kötelezettségek módosítása:

Az elektronikus ügyintézés elősegítő tájékoztatás előírása szükséges. A törvény alapján az ügyfelek meghatározott köre elektronikus ügyintézésre köteles. Ebben a körben a nem elektronikusan megtett jognyilatkozat hatálytalan; kivéve az üzemzavar, üzemszünet idejét.

Az üzemszünet időtartamát az e-ügyintézés biztosító szerv köteles a honlapján és az ügyintézési felületen közzétenni, a központi szolgáltató viszont nem; pedig a nála bekövetkezett üzemzavar valamennyi e-ügyintézési folyamatot érinti. Ennek kötelezettségét be kell vezetni.

Továbbá pontosításra kerülnek a tájékoztatási szabályok az elektronikus űrlap tartalmának változása esetén.

Pontosító, egyértelműsítő módosítások:

Pontosan meghatározásra kerül, hogy a menekültügyi nyilvántartásnak, illetve az idegenrendészeti nyilvántartásnak milyen adatokat kell tartalmazniuk.

Részletes indokolás

1. §

A külföldre utazásról szóló törvény (Utv.) 20. §-át érintő módosításokkal való összhang megteremtését szolgálja. A személyazonosító igazolvány esetében – a vonatkozó szabályozás szerint – önálló cserére jogosító okként jelenik meg, ha a tároló elem nem működik. Ezen ok az úti okmány esetében is előfordulhat, így ennek beépítése történik meg az Utv.-be: azaz a tároló elem működésképtelensége nem érinti ugyan az okmány érvényességét, de ezen okból az okmány cseréje lehetséges. Az Itv-ben ezért pontosítani szükséges a normaszöveget, hogy illetékmentes az úti okmány cseréje akkor is, ha a tároló elem nem működik.

Továbbá mivel az úti okmányba idegen nyelvű bejegyzés tételére vonatkozó lehetőség már nem áll fenn, alkalmazására ma már nincs lehetőség, ezért szükséges ennek hatályon kívül helyezése.

2. §

Indokolás a 2. § (1)-(2), (4)- (5) bekezdéséhez és a (10) bekezdéséhez

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosításával a jövőben valamennyi – így a magyarországi, vagy külföldi lakcímmel nem rendelkező, ugyanakkor útlevél kiadását kérelmező – magyar állampolgár tekintetében tartalmazza a személyiadat- és lakcímnyilvántartás azokat az alapvető személyi adatokat,

amelyek a polgárok magán-, illetve közjogi viszonyaikban jogaik érvényesítése és kötelezettségeik teljesítéséhez elengedhetetlenül szükségesek. Az Nytv. 2013. március 1. napjától írja elő a külföldi anyakönyvi eseménnyel érintett polgár adatainak a hazai anyakönyvezéshez kapcsolódóan hivatalból történő nyilvántartásba vételét, ugyanakkor azok a polgárok, akiknek a külföldön bekövetkezett anyakönyvi eseményének hazai anyakönyvezése 2013. március 1. napját megelőzően történt, nyilvántartásba vételre nem kerültek. A módosítás alapján az érintett személyi kör útlevélkérelmének előterjesztése alapján hivatalból megindított eljárás keretében kerül nyilvántartásba vételre, biztosítva ezzel, hogy valamennyi Magyarországon vagy külföldön élő magyar állampolgár személyi és lakcímadata szerepeljen a nyilvántartásban.

Indokolás a 2. § (3) és (11)-(12) bekezdéséhez

A polgár lakcímadatának és személyi azonosítójának az eSzemélyin történő rögzítése és ezáltal elektronikusan történő kiolvashatóvá válása elősegíti a polgároknak az okmány felhasználásával való további elektronikus ügyintézését.

Indokolás a 2. § (7) bekezdéséhez

A nyilvántartást kezelő szerv a nyilvántartásba bejegyzett lakcímadat érvényességének tényéről erre irányuló kérelemre elektronikus szolgáltatás keretében tájékoztatást nyújt. A szolgáltatás igénybevételéhez a felhasználás céljának és jogalapjának igazolása nem szükséges, ugyanakkor az adatigénylőnek a kérelemben az érintett polgár természetes személyazonosító adatait, továbbá a lakcímadat adattartalmának valamennyi elemét hiánytalanul fel kell tüntetnie. A nyilvántartást kezelő szerv az adatigénylőnek arról ad tájékoztatást, hogy a lakcímadat a megadott adatokkal érvényes vagy a megadott adatokkal a nyilvántartásban nincs érvényes lakcím.

Indokolás a 2. § (8) bekezdéséhez

Ha a konzuli szolgálat a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 6. § (1) bekezdése és a 11. § (1) bekezdése szerinti feladatkörének ellátása során bajba jutott magyar állampolgárról szerez tudomást, illetve magyar állampolgár külföldön történő elhalálzásáról értesül, úgy a segítségnyújtás, illetve a külföldön elhalálozott magyar állampolgár hozzátartozójának értesítése érdekében a szükséges intézkedést megteszi. Ennek során a konzuli szolgálat elektronikus úton fordul a nyilvántartást kezelő szervhez az érintett polgár hozzátartozójának a személyiadat- és lakcímnyilvántartásban történő felkutatása és azonosítása érdekében, amely a kutatást elvégzi, majd ugyancsak elektronikus úton megküldi az azonosított hozzátartozó(k) adatait a konzuli szolgálatnak. A nyilvántartást kezelő szerv a fenti tevékenységet hivatali munkaidőben végzi, azonban a hivatali munkaidőn túl is gyakran előfordulnak olyan esetek, amikor sürgősen szükség lenne a hozzátartozók adataira. Ezen ügyek hatékony és gyors megoldása érdekében indokolt, hogy a konzulátusok rendelkezzenek azon adatállományhoz való hozzáféréssel, amelynek birtokában a hozzátartozó-kutatást maguk is le tudják folytatni. A kutatás lefolytatásához szinte

minden esetben a történeti állományban tárolt adatokra is szükség van, ezért a módosítás ezen adatállományhoz való hozzáférésre ad felhatalmazást az Nytv. 17. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti adatkörben.

Indokolás a 2. § (9) bekezdéséhez

A tároló elemmel ellátott személyazonosító igazolvánnyal rendelkező polgár a lakcímbejelentési eljárás során köteles az okmányát a lakcímbejelentés során a lakcímadat rögzítése céljából átadni. Ha a polgár a lakcímbejelentés során nem rendelkezik eSzemélyivel az a lakcímbejelentési eljárás lefolytatását nem ajadályozza, ebben az esetben a lakcímadatot utólag kell rögzíteni.

Indokolás a 2. § (13) bekezdéséhez

Ha az eSzemélyi tároló eleme nem vagy nem megfelelően tartalmazza a polgár társadalombiztosítási azonosító jelét, adóazonosító jelét, lakcímét vagy személyi azonosítóját, úgy a feladatkörével érintett hatóság gondoskodik az adatoknak az eSzemélyin való rögzítéséről.

Indokolás a 2. § (14) bekezdéséhez

Az állandó személyazonosító igazolvány tároló elemén elhelyezett technikai azonosító felhasználásának, kezelésének és tárolásának szabályait miniszteri rendelet szabályozza.

Indokolás a 2. § (15) és (16) bekezdéséhez

Az átmeneti rendelkezés meghatározza, hogy a jelen módosítás hatálybalépését követően kiadott tároló elemmel ellátott állandó személyazonosító igazolvány esetében mely személyazonosító igazolvány kiadása ügyében hatáskörrel rendelkező hatóságok járnak el a polgár lakcímadatának és személyi azonosítójának az eSzemélyin történő rögzítése ügyében.

3. §

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 32. §-ának kiegészítésével jogosulttá válik a személyi azonosító kezelésére az általános hatáskörű útleveghatóság és az eljárásban közreműködő hatóság (járási hivatal és konzuli tisztviselő).

A módosítás megteremti a személyiadat- és lakcímnyilvántartással kapcsolati kódon történő rendszeres adatátadást az általános hatáskörű útleveghatóság részére a jogosultsági nyilvántartással összefüggő feladatok ellátásához..

Az eSzemélyi a jövőben tartalmazza a polgár személyi azonosítóját, mint a személyiadat- és lakcímnyilvántartás azonosító kódját. Ennek megfelelően a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény

módosításával a tárolóelemmel rendelkező állandó személyazonosító igazolvány e kódot elektronikusan hitelesen igazolja.

A TAJ nyilvántartáshoz kapcsolódó feladatok ellátása megköveteli a személyiadat- és lakcím nyilvántartás változásaira vonatkozó folyamatos, automatikus adatközlést, adatfrissítést is.

A javaslat ezért előírja, hogy a TAJ nyilvántartást vezető kincstár felé is rendszeres adatszolgáltatást kell teljesítenie a személyiadat- és lakcím nyilvántartás szervének.

4. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban: Utv.) 3. §-ának módosításának célja a már meglévő jogszabályi hatályra vonatkozó rendelkezések pontosítása, illetőleg kiegészítése. Az Utv. és a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény végrehajtásáról szóló 101/1998. (V. 22.) Korm. rendelet (Utv. vhr.) hatálya közötti összhangot hivatott megvalósítani azáltal, hogy az oltalmazott jogállásúak is megjelennek az Utv. hatálya alatt, esetükben ugyanis az Utv. vhr. már tartalmaz úti okmányokra vonatkozó rendelkezéseket. Ezek a kiegészítések egyúttal a hatályos idegenrendészeti és egyéb jogállási törvényekkel való összhangot hivatottak biztosítani, másrészt a „törvény eltérő rendelkezése hiányában” kitéttel biztosítják az Utv.-től való indokolt eltérés lehetőségét.

5. §

A javaslat 7. §-ához kapcsolódóan szükséges az úti okmány visszatartására jogosultak körének kibővítése is a külpolitikáért felelős miniszterrel, amely az általa útlevélhatósági feladatkörben kibocsátott diplomata útlevél és külügyi szolgálati útlevél tekintetében végzi ezt a feladatot.

6. §

A jelenlegi jogszabályi előírások alapján – azonban a gyakorlatban viszonylag korlátozott módon érvényesülve – papír alapon az ügyészség és a bíróság is értesíti az útlevélhatóságot az útlevéllel rendelkezők esetében elrendelt külföldre utazási korlátozásról. Emellett az útlevélhatóságnak a bűnügyi nyilvántartó hatósággal (BNYH) már részlegesen kialakított elektronikus kommunikációja is létezik. A jövő iránya mindenképpen a BNYH és az útlevélhatóság felé történő párhuzamos papír alapú adatközlés megszüntetése. Ehelyett át kell állni mind a külföldre utazási korlátozások elrendelése, mind pedig azok törlése tekintetében arra, hogy az útlevélhatóság kizárólagosana BNYH, mint közhiteles hatósági nyilvántartást vezető szervezet elektronikus adatközlése alapján tegyen saját nyilvántartásába bejegyzést, illetve ezen adatközlésekre alapozva hozza meg döntéseit.

7. §

Az előző §-hoz kapcsolódóan szabályozni szükséges azt - a jelenleg szabályozatlan - értesítési ágat, hogy a bíróság, illetve az ügyészség a KKM mint a diplomata és külügyi szolgálati útlevelek estében eljáró útlevélhatóság felé is végezzen adatközlést. Mind a KKM, mind a BMH,

mint útlevelhatóság számára fontos a külföldre utazás korlátozásáról való értesülés, azonban jelenleg ez csak a BMH vonatkozásában szabályozott, ennek kiegészítése szükséges a KKM-mel.

8. §

Az állampolgárok szempontjából jelentős adminisztratív tehercsökkenést eredményez, hogy a szülői hozzájáruló nyilatkozat megtétele elektronikus úton is lehetővé válik, kiváltva ezzel mindkét szülő személyes jelenlétét az okmány igénylésekor, illetve a papír alapon benyújtott szülői hozzájáruló nyilatkozatot.

9. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosításával *a Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Egyetértési Megállapodás kihirdetéséről szóló 2016. évi XCVIII. törvénnyel* kihirdetett magyar-ausztrál Working Holiday Scheme (WHS) programba való jelentkezéshez szükséges támogatói levél a személyes ügyintézés mellett elektronikus úton is igényelhetővé, valamint a közokirat kiállítása ingyenessé válik. A Megállapodás évente maximum 200 főben korlátozza a programban való résztvevők számát, magyar és ausztrál oldalon egyaránt. A sikeres magyar kérelmezők számára ún. turizmus alatti ideiglenes munkavállalásra jogosító vízum (Work and Holiday visa) kerül kiállításra. A Megállapodás a kérelmezők részére előírja ún. támogató dokumentum benyújtását is. Jelenleg a magyar kérelmezők a támogató dokumentumot kizárólag a Belügyminisztérium Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyeleti Főosztályán csak személyesen igényelhetik.

10. §

A nyilvántartás adattartama pontosításra, bizonyos mértékben kiegészítésre kerül, szoros összefüggésben a bűnügyi nyilvántartás és az útlevelhatóság közötti adatkapcsolat elektronizálására, illetőleg a Nemzeti Adatvagyon Szolgáltatásfejlesztés projekt (a továbbiakban NAVASZ projekt) kapcsán megújuló kérelemkezelő rendszerrel szemben támasztott követelményekre.

11. §

A NAVASZ projekt keretében megújul a jogosultsági nyilvántartás is, így az erre vonatkozó jogalap megteremtése is itt történik meg.

12. §

Az előző §-hoz kapcsolódóan itt kerülnek lefektetésre a közvetlen hozzáférési jogosultsággal rendelkezők nyilvántartásának (jogosultsági nyilvántartás) szabályai. Meghatározásra kerül annak adattartama, adatkezelési ideje, a nyilvántartás működésének alapvető szabályai és nyilvántartásban tárolt adatok megismerésére jogosultak köre.

13. §

Az e szakaszban megjelenő rendelkezések részint a jogszabályi koherenciát hivatottak biztosítani, másrészt pontosító rendelkezéseket tartalmaznak. A magánútleivel és a második magánútleivel vonatkozásában a BM eljárásában közreműködő hatóságként vesznek részt a járási hivatalok és a konzuli tisztviselők. Felügyeleti tevékenység a BM részéről eddig csak a járási hivatalok tekintetében került kimondásra, de ezt szükséges kiterjeszteni a közreműködők másik körére, a konzuli tisztviselőkre is.

14. §

Hatályon kívül helyezés az útleivelhatóságnak a bűnügyi nyilvántartással való adatkapcsolatának elektronizálása és a közigazgatási jogorvoslás megváltozott rendje miatt szükséges.

15. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvényben szükséges bővíteni az idegenrendészeti hatóság által a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekkel kapcsolatos adatok körét, valamint ezen adatok kezelési idejét, tekintettel arra, hogy a korlátozás megszűnésének időpontja és az úti okmány jogosult részére történő visszajuttatásának időpontja időben elválnak egymástól.

16. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény jelenleg nem tartalmaz az idegenrendészeti hatóság által kiadott úti okmányok nyilvántartására vonatkozó szabályt, ezért indokolt a kiegészítése. E nyilvántartás is közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Az érintett úti okmányok (bevándorolt, letelepedett, hontalan részére kiadott, valamint az egyszeri utazásra jogosító okmányok) tekintetében indokolt azok nyilvántartása a központi idegenrendészeti nyilvántartásban, tekintettel arra, hogy azok az idegenrendészeti státuszhoz kötődnek, és ezen személyek nem mindegyike szerepel a lakcím nyilvántartásban (pl. a hontalan).

Továbbá gyakorlati jogalkalmazói tapasztalatok alapján szükséges bővíteni az idegenrendészeti hatóság által a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos adatok körét, valamint ezen adatok kezelési idejét, tekintettel arra, hogy a korlátozás megszűnésének időpontja és az úti okmány jogosult részére történő visszajuttatásának időpontja időben elválnak egymástól.

17. §

A menekültügyi nyilvántartás résznyilvántartását képezi a menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmánya, az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya, valamint a menedékesek úti okmánya tekintetében vezetett speciális úti okmány nyilvántartás. E nyilvántartás adatkörét bővíteni szükséges ahhoz, hogy a minden olyan adatot tartalmazzon, ami az okmánybiztonsági előírásoknak megfelel, továbbá, hogy a nyilvántartásból a szükséges

adattovábbítások elvégezhetőek legyenek.

18. §

A módosítások az Utv. 16-16/C. §-t érintő módosításokkal való összhang megteremtését szolgálják.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi CXCVII. törvény 2018. július 1-jei hatállyal, módosította az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvényt. Ezen módosítások bevezették az ideiglenes átadási bűnügyi felügyeletet és az ideiglenes kiadatási bűnügyi felügyeletet, melyek ugyancsak korlátozzák az eljárás alá vont személy szabad mozgásának jogát, lehetőséget biztosítva arra, hogy szükség esetén mielőbb folytatható legyen az eljárás, az alól az érintett ne tudja kivonni magát. Az ideiglenes átadási bűnügyi felügyeletet és az ideiglenes kiadatási bűnügyi felügyeletet meg kell jeleníteni a bűnügyi nyilvántartó hatóság (BNYH) által vezetett a külföldre utazás korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában is.

A jelenlegi jogszabályi előírások alapján papír alapon az ügyészség és a bíróság értesíti az útlevelelhatóságot az útlevelel rendelkezők esetében elrendelt külföldre utazási korlátozásról. A módosítás azonban – az eljárás elektronizálása érdekében – már rögzíti, hogy a bíróság és az ügyészség nem küld papír alapon adatközlést az útlevelel hatóságnak, hanem kizárólag a BNYH küld elektronikus adatközlést a jövőben.

19. §

Az alacsonyabb szintű biztonsági osztályba sorolás esetén a hatóság előzetes engedélye nem köti a hatóságot a végleges döntésének meghozatalában. Javasolt ezért az előzetes engedélyezés megszüntetése az adminisztrációs tehernek mind az ügyfél, mind a hatóság tekintetében történő csökkentése érdekében.

Az állami és önkormányzati elektronikus információbiztonságról szóló 2013. évi L. törvény 18. § (8) bekezdésében a hivatkozott bekezdések számozása tekintetében kerül sor technikai módosításra.

20. §

Indokolás a 20. § (1) bekezdéséhez

Pontosító rendelkezés. Az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló 2014. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 304/2017 (X. 27.) Korm. rendelet bevezette az engedéllyel rendelkező kártyakibocsátó fogalmát a módosítás célja, hogy a törvény is utaljon arra, hogy a kártyakibocsátásra való feljogosítás egy hatósági engedély kiadásával valósul meg.

Indokolás a 20. § (2) bekezdéséhez

A módosítás a kártyaelfogadó fogalmának meghatározását kiszélesíti minden olyan lehetséges személyre, aki kártya olvasására a jelen törvényben meghatározott adatok vonatkozásában jogosult lehet. Indokolatlan a kártyaelfogadók körét szűkíteni, a korábbi megfogalmazás alapján kártyaelfogadó az lehetett, aki a kártya alapján szolgáltatást nyújt, jogot, kedvezményt biztosít. Az új szabályozás alapján ehhez képest, bárki lehet kártyaelfogadó, aki – kedvezmény vagy szolgáltatás kártyafelhasználó általi igénybevétele céljából – a kártya olvasására a jelen törvényben meghatározott adatok vonatkozásában jogosult.

Az új modellben elválhat egymástól a kártya alapján történő szolgáltatásnyújtás, és maga a kártyaelfogadás. Ez azt jelenti, hogy kártyaelfogadói szolgáltatás (a kártya elektronikus olvasása) a jövőben önállóan is nyújtható azok részére, akik a kártya alapján szolgáltatást nyújtanak vagy kedvezményt biztosítanak. Pl.: egy étteremlánc, aki valamely kritérium alapján kedvezményt biztosít bizonyos ügyfeleinek, egy informatikai céget bíz meg azzal, hogy részére a kártyaelfogadói szolgáltatást biztosítsa. Így kártyaelfogadó már nemcsak az lehet, aki a konkrét szolgáltatást nyújt, jogot, kedvezményt biztosít a kártya alapján.

Indoklás a 20. § (3) bekezdéséhez

A módosítás törli a rendelkezésből azt, hogy a működtető a kártyafelhasználás folyamatos informatikai kiszolgálása érdekében központi nyilvántartást vezet. A nyilvántartás vezetése megmarad, de nincs szükség folyamatos informatikai kiszolgálás biztosítására már az új 20. § szerinti működési elvre tekintettel, mivel a kártyaelfogadók a kártya érvényességével kapcsolatos információk megszerzése érdekében már nem kell bekérdezzenek a kártyaelfogadásához a nyilvántartásba.

Indokolás a 20. § (4) bekezdéséhez

A rendelkezés a módosítás révén azt is rögzíti, hogy a kártya érvénytelenként való megjelöléséről automatikus információátadás keretében kell értesíteni a kártyakibocsátót ezzel elősegítve a naprakész nyilvántartás vezetést a kártyakibocsátónál.

Indokolás a 20. § (5) bekezdéséhez

Pontosító rendelkezés. A Nektv. az 1. § (1) bekezdésében is megjelöli a civil szervezeteket, mint kártyakibocsátókat, valamint definiálja is a fogalmat. A 2. § 2. pontjában, azonban a kártyakibocsátói kérelem benyújtása kapcsán – a 14. §-ban – a normaszöveg már nem említi azonban a civil szervezeteket, ezért szükséges a kiegészítés.

Indokolás a 20. § (6) bekezdéséhez

A 20. §-ban meghatározott új működési modellnek történő megfelelés érdekében szükséges a 19. § d) pontjának kiegészítése azzal, hogy a kártyakibocsátó által vezetett nyilvántartás tartalmazza a kártya érvénytelenségének a tényét is. Az új működési modell alapján a hatályos érvényességi

adatok valós időben jelennek meg a kártyakibocsátónál, a jövőben feleslegessé válik, s ez által megszűnik a kártyaelfogadónak a NEK rendszer gyakorlati működést ellehetetlenítő azon kötelezettsége, mely szerint minden kártyahasználat a NEK központi nyilvántartásban történő bekérdezést is generálna.

Indokolás a 20. § (7) bekezdéséhez

Az új működési modell alapján a NEK kártya elektronikus egyedi azonosítójának (az ún. PAN szám) kiolvasása útján történhet majd szolgáltatás nyújtása, oly módon, hogy az érvényességi adatok és a kibocsátási célt képező jogosultság vagy egyéb tény fennállásának ellenőrzése a kártyakibocsátó és a kártyaelfogadó között történik, melyhez az állam az érvényességi adatok kártyakibocsátóval történő azonnali közlése útján nyújt támogatást.

A módosítások következtében, mivel a hatályos érvényességi adatok valós időben jelennek meg a kártyakibocsátónál, a jövőben feleslegessé válik, s ez által megszűnik a kártyaelfogadónak a NEK rendszer gyakorlati működést ellehetetlenítő azon kötelezettsége, mely szerint minden kártyahasználat a NEK központi nyilvántartásban történő bekérdezést is generálna.

A korábbi szabályozás alapján ugyanis a kártyaelfogadónak először a kártya érvényességére vonatkozó adatokat kellett megszereznie a NEK központi nyilvántartásából, majd ezt követően a kártyakibocsátótól a kártyához kapcsolódó jogosultságokra kellett rákérdeznie. Ez a kettős lekérdezés az új működési modell alapján megszűnik.

Indokolás a 20. § (8) bekezdéséhez

Pontosító rendelkezés. A megszemélyesítői szerepkör két megfogalmazásban van jelen e felhatalmazó rendelkezésben, ezért az egyik elhagyása indokolt.

Továbbá a hatósági ellenőrzés nem csupán a kártyakibocsátóra vonatkozik, hanem minden NEK szereplőre, ezért a kártyakibocsátás ellenőrzése helyett a NEK keretében történő hatósági ellenőrzés szabályainak megalkotására kell felhatalmazást adni a Kormány számára.

Indokolás a 20. § (9) bekezdéséhez

A kártyaelfogadó nem kérdez be a jövőben a központi nyilvántartásba, mivel az érvénytelenségre vonatkozó adatokat a kártyakibocsátótól szerzi majd be. Ezért hatályon kívül kell helyezni az erre vonatkozó adatigénylési szabályokat.

21. §

Indokolás a 21. § (1) bekezdéshez

A módosítás a Kstv. jelenlegi szabályozásának megfelelően, azon nem változtatva rögzíti az ellátási terület fogalmát, ami a jogalkalmazást könnyíti. A kéményseprő-ipari joganyagban eddig

is használt fogalom a Kstv. 2. § (1) bekezdése szerinti elhatárolásnak megfelelően világosan szemlélteti a különböző szolgáltatók (állami szerv, önkormányzati közszolgáltató, magánszolgáltató) ellátási felelősségébe tartozó ingatlanköröket.

A kéményseprő-ipari tevékenységet szabályozó jogszabályok több esetben tartalmazzak ugyanis előírásokat a kéményseprő-ipari tevékenységet végzők ellátási területére vonatkozóan, azonban a hatályos szabályozás jelenleg nem állapítja meg konkrétan, hogy mi tekinthető a kéményseprő-ipari tevékenységet ellátó szervezet ellátási területének.

A kéményseprő-ipari tevékenység ellátásának jelenlegi rendszerében önkormányzati közszolgáltatási szerződés alapján még közszolgáltatók is végeznek kéményseprő tevékenységet. E közszolgáltatók ellátási területén sem az állami kéményseprő-ipari szerv, sem a piaci alapon működő kéményseprő-ipari magánszolgáltató nem végezhet tevékenységet, mivel az önkormányzati közszolgáltató az önkormányzattal kötött közszolgáltatási szerződés szerinti településen az ingatlanok teljes körében jogosult és köteles ellátni a kéményseprő-ipari munkát.

Ahol nem működik önkormányzati közszolgáltató, ott a lakossági ingatlanok körében az állami kéményseprő-ipari szerv és egyidejűleg a nem lakossági ingatlanokban a tűzvédelmi hatóság által nyilvántartásba vett magánszolgáltatók látják el a kéményseprő-ipari feladatokat. Egy magánszolgáltató több megye területén is végezhet kéményseprő-ipari tevékenységet (ha a tűzvédelmi hatóság nyilvántartásába megyénként felvették), és egy megye területén több magánszolgáltató is nyilvántartásba vehető. Ha egy megye területén – a nem lakossági ingatlanok körében – több magánszolgáltató is működik, az ingatlanhasználó választja ki, hogy melyiktől rendeli meg a kéményseprő szolgáltatást.

Ahol nem működik a nem lakossági ingatlanok körében kéményseprő magánszolgáltató (nincs nyilvántartásba véve), ott az állami kéményseprő-ipari szerv az ingatlanok teljes körében – azaz a lakossági és a nem lakossági ingatlanokban egyaránt – elvégzi a kéményseprő-ipari feladatokat.

Az ellátási terület fogalmának a módosítással történő rögzítése az ismertett hatályos ellátási rendszeren nem változtat, hanem a különböző szolgáltatók jogosultságának beazonosítását segíti (vagyis annak megállapítását, hogy melyik szolgáltató melyik ingatlancsoportban járhat el). A módosítás eredményeként az illetékes szolgáltatót az ügyfél egyszerűbben be tudja azonosítani, ezzel a kapcsolatfelvétel is könnyebbé válik.

Indokolás a 21. § (2) bekezdéshez

A módosítás értelmében az ingatlanhasználónak (ha személyében nem azonos a tulajdonossal) a jövőben a kéményseprő-ipari ellátó szervezetet az ingatlantulajdonos személyéről és elérhetőségéről is tájékoztatnia kell, ha a tulajdonos ezen adatait ismeri. A Kstv. 5. § (3) bekezdése szerint ugyanis a tulajdonos köteles helyállni, ha az ingatlanhasználó az előírt

határidőben nem tesz eleget a Kstv. szerinti kötelezettségeinek. A kéményseprő-ipari tevékenységről szóló törvény végrehajtásáról szóló 99/2016. (V. 13.) Korm. rendelet 4. § (9) bekezdése alapján az ingatlanhasználó mulasztásáról a kéményseprő-ipari tevékenységet ellátó szervezet a tulajdonost értesíti és felhívja a teljesítésre, továbbá a Kstv. 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján a tűzvédelmi hatóság is kizárólag az ingatlan tulajdonosával szemben járhat el kötelezettségmulasztás esetén. A kéményseprő-ipari tevékenység ellátásának szakmai szabályairól szóló 21/2016. (VI. 9.) BM rendelet 2-4. melléklete szerint a kéményseprő-ipari tevékenység eredményéről kiállított dokumentumoknak is tartalmazniuk kell a tulajdonos nevét és címét.

A módosítás az ingatlanhasználó tájékoztatási kötelezettségét a kéményseprő-ipari ellátó szervezet ellátási területének beazonosítása érdekében kiterjeszti az ingatlan jellegének (pl. társasház, lakásszövetkezeti lakóépület, egylakásos ingatlan) közlésére is. A gyakorlatban ugyanis egy többlakásos ingatlan nem mindig minősül társasháznak vagy lakásszövetkezeti lakóépületnek, másrészt egy ikerház esetében is alapítható társasház, így az ilyen típusú ingatlanok beazonosításához elengedhetetlen az adatgyűjtés.

Az adatgyűjtés leghatékonyabb módja, ha a kéményseprő-ipari tevékenység ellátása során az ingatlan használója nyilatkozik a kéményseprő-ipari ellátó szervezetnek a módosításban foglalt adatokról.

Az ingatlanhasználó számára könnyebbséget jelent, hogy a kéményseprő számára az ingatlannal kapcsolatos adatszolgáltatást a legegyszerűbben, a kéményseprő-ipari ellenőrzés alkalmával a helyszínen, szóban teheti meg.

Indokolás a 21. § (3) bekezdéshez

A hatályos törvényszöveg [6. § (1) bekezdés] alapján a kéményseprő-ipari szerv a kéményseprő-ipari tevékenység ellátása és a költségtérítési kötelezettség megállapítása érdekében, az ingatlan és az ingatlan tulajdonosának, használójának beazonosítása céljából jogosult meghatározott adatokat (az ingatlan használójának nevét, címét, az ingatlan címadatait, valamint a gazdálkodó szervezet azonosító adatait) igényelni, illetve azt kezelni.

A módosítás értelmében az ingatlan tulajdonosának, használójának és az ingatlan címének beazonosítása érdekében a kéményseprő-ipari szolgáltató is jogosulttá válik a különböző állami nyilvántartásokból, a társasházi közös képviselőtől, a lakásszövetkezet elnökétől adatot igényelni, illetve azt kezelni. Ezen adatok közlése – a Kstv. 5. § (2) bekezdés b) pontja értelmében – az ingatlanhasználónak jelenleg is kötelezettsége, ugyanakkor az eddig nem került rögzítésre, hogy a kéményseprő-ipari szolgáltató ezt jogosult is kezelni.

Az ingatlanhasználó személyes adatai és az ingatlan címadatai elengedhetetlenek a kéményseprő-ipari szolgáltatók által végzett tevékenység megfelelő ellátásához, e nélkül a

feladatait csak sorozatos eseti adatkérésekkel tudja ellátni, hiszen ezekhez szükséges e személyek elérhetősége.

A módosítás az ingatlanhasználó számára egyértelmű helyzetet teremt, hogy mind az állami kéményseprő-ipari szerv, mind a kéményseprő-szolgáltató számára köteles és jogosult adatot szolgáltatni és nem kell differenciálnia aszerint, hogy mely szervezet végzi az ingatlanban a kéményseprő munkát.

Indokolás a 21. § (4) bekezdéshez

A módosítás a kéményseprő-ipari szerv és a kéményseprő-ipari szolgáltató ügyfeladatok kezelésére vonatkozó jogát és kötelezettségét pontosítja az adatkezelési jogosultság megszűnését követő adatátadási és törlési feladatok tekintetében. A módosítás értelmében a kezelt adatokat a tevékenységével felhagyó kéményseprő-ipari szolgáltató az állami kéményseprő-ipari szervnek, míg a tevékenységét megszüntető kéményseprő-ipari szerv a területileg illetékes állami szervezeti jogutódjának adja át.

A módosítást megelőzően a normaszöveg csak azt rögzítette, hogy a kéményseprő-ipari tevékenységet tovább folytató szervezet részére kell az adatokat átadni, a módosítás ezt pontosítja meghatározva, hogy a kéményseprő-ipari szerv az ellátási területen jogutód állami szerv részére, a kéményseprő-ipari szolgáltató pedig az állami kéményseprő-ipari szerv részére adja át az adatokat.

A módosítás az ügyfél számára egyértelművé teszi, hogy az ingatlannal kapcsolatos adatai – a kéményseprő szolgáltató megszűnése esetén – vagy az állami kéményseprő-ipari szerv, vagy annak szintén állami szerv jogutódja birtokába és kezelésébe kerülnek, így a módosítás egyben adatvédelmi garanciát is jelent.

Indokolás a 21. § (5) bekezdéshez

A módosítás a tevékenységével felhagyó kéményseprő-ipari szolgáltató számára egyértelműen rögzíti, hogy az adatkezelési jogosultsága megszűnésekor [Kstv. 6. § (5) bekezdés] mely adatokat és papír alapú dokumentumokat kell átadnia az állami kéményseprő-ipari szerv részére, amely az adott ellátási területen – magánszolgáltató hiányában – a kéményseprő-ipari ellátást a továbbiakban biztosítja.

A hatályos törvényszöveg jelenleg csak a 2016. július 1-én megszűnt kéményseprő-ipari közszolgáltatók esetében határozza meg az adatátadás rendjét [Kstv. 10. § (13) bekezdés].

A személyes adatok kezelésére tekintettel indokolt tehát az adatátadási kötelezettséget részletesen törvényi szinten szabályozni azon kéményseprő-ipari szolgáltatók vonatkozásában is, amelyek tevékenységüket az önkormányzattal kötött és 2016. július 1-jét követően is hatályban tartott közszolgáltatási szerződés megszűnése miatt fejezik be, illetve amelyek a

tevékenységükkel önként felhagynak vagy attól a tűzvédelmi hatóság őket eltiltja [Kstv. 7. § (7) bekezdés b) pont bc) alpontja]. A módosítás értelmében az adatátadási kötelezettség csak a kéményseprő-ipari szolgáltató azon ellátási területével kapcsolatos adatokra és dokumentumokra vonatkozik, amelyen a tevékenységét befejezi. Ha ugyanezen szolgáltató más ellátási területen továbbra is kéményseprő-ipari tevékenységet folytat, ott az adatkezelési jogosultsága megmarad. A Kstv. 1. § 17. pontjában szereplő ellátási terület fogalma alapján ugyanis a kéményseprő-ipari tevékenységet a szolgáltató egyidejűleg több megyei/fővárosi ellátási területen folytathatja, így ezek esetében külön időpontokban is megszűnhet a kéményseprő-ipari tevékenység folytatásához (és így az adatkezeléshez) való jogosultsága.

Indokolás a 21. § (6) bekezdéshez

A hatályos normaszöveg csak annyit rögzít, hogy a tűzvédelmi hatóság hatáskörébe tartozóan eljár a kéményseprő-ipari tevékenységgel kapcsolatban meghatározott kötelezettség nem teljesítése esetén.

A módosítás azonban egyértelműen kimondja, hogy az eljárási kötelezettség nem terjed ki a kéményseprő-ipari tevékenységért jogszabályban meghatározott esetben fizetendő díj, költségterítés elmulasztása esetkőre, amelynél a hatósági eljárás indítását egyértelműen ki kell zárni. A szolgáltató bevételét képező díj iránti igényét a kéményseprő-ipari szolgáltató a polgári jog szabályai szerint érvényesítheti az ügyféllel szemben, ezért azt nem indokolt a közigazgatási hatóságnak kikényszerítenie, akár bírságot is kiszabva [Kstv. 7. § (2) bekezdés b) pontja]. Az állami kéményseprő-ipari szerv részére [a Kstv. 2. § (6), (11) és (16) bekezdése szerinti esetekben] fizetendő költségterítés és kiszállási díj behajtásának szabályait ugyanakkor a Kstv. 2. § (13)-(15) bekezdése már rendezi.

A módosítás révén az ügyfél a díjhátralék miatt nem büntethető hatósági bírsággal, így szankció alól mentesül. A szolgáltató egyidejűleg hatósági eljárás nélkül, közvetlenül magánjogi úton érvényesítheti a díj iránti igényét az ügyféllel szemben.

Indokolás a 21. § (7) bekezdéshez

A módosítás a kéményseprő-ipari szolgáltatókról vezetett tűzvédelmi hatósági nyilvántartás tartalmát egészíti ki a szolgáltató ügyfélszolgálatának elérhetőségi adataival és a szolgáltató ellátási területével. Ezen adatok nyilvántartása az ügyfél-tájékoztatást szolgálja és segíti az ügyfelek eligazodását a kéményseprő-ipari tevékenységet végző három különböző típusú kéményseprő-ipari szervezet (állami kéményseprő-ipari szerv, önkormányzati közszolgáltató, piaci magánszolgáltató) ellátási területét illetően. A módosítás így egyszerűsíti az ügyfelek kapcsolatfelvételét és kapcsolattartását az ingatlan kéményseprő-ipari ellenőrzéséért felelős területileg illetékes kéményseprő szervezettel.

Indokolás a 21. § (8) bekezdéshez

A módosítás lehetőséget teremt arra, hogy a tűzvédelmi hatóság szankcionálja azon szolgáltatókat, amelyek a hatósági nyilvántartásba felvétel előtt, tehát jogosulatlanul végeznek kéményseprő-ipari tevékenységet. A módosítás értelmében az ilyen, szabálytalanul eljáró szolgáltatóval szemben a tűzvédelmi hatóság a kéményseprő-ipari szolgáltatóra a Kstv. 7. § (7) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket alkalmazza.

Indokolás a 21. § (9) bekezdéshez

A módosítás lehetőséget teremt kormányrendelet kiadására az ingatlanhasználók, tulajdonosok, vagyongazdálkodók, közös képviselők kötelező adatszolgáltatásának részletes szabályai tekintetében. A kéményseprő-ipari feladatvégzéshez ugyanis nélkülözhetetlen az ellenőrizendő ingatlanok folyamatosan frissítendő naprakész nyilvántartása, amelyhez a jogszabály-alkotási felhatalmazásban nevesített személyi kör nyújthat elsődlegesen azonnali, megbízható információt.

A módosítás következtében az ingatlantulajdonosok és az állami vagy önkormányzati bérlakásban élők számára egyértelművé válik, hogy mely adatokat indokolt a kéményseprő szervezet részére megadni ahhoz, hogy az ingyenes szolgáltatásban részesüljenek.

Indokolás a 21. § (10) bekezdéshez

Az a) pont szerinti módosítás – a jelenlegi szolgáltatói panaszkezeléshez hasonlóan – az állami kéményseprő-ipari szerv tevékenységével kapcsolatos fogyasztói panasz esetére is előírja, hogy a panasz tisztázását először a kéményseprő-ipari szervvel kell megkísérelni. Ennek eredménytelensége esetén lehet majd az illetékes hatósághoz fordulni. A módosítás következtében a panaszkezelési eljárási rend a kéményseprő-ipari szerv és a kéményseprő-ipari szolgáltató esetében azonos lesz. A szolgáltatói panaszkezelés gyakorlata ugyanis azt mutatja, hogy a fogyasztói panaszok nagy részét a szolgáltató saját hatáskörben orvosolni tudja, hatósági beavatkozás nélkül is. A módosítás révén az ügyfél hatósági eljárás nélkül, az állami kéményseprő-ipari szervvel együttműködve, kétoldalú kapcsolatban rugalmasan rendezheti az esetleges panaszát és kaphat szolgáltatási korrekciót.

A b) pont szerinti módosítás a kéményseprő-ipari szolgáltatókról a tűzvédelmi hatóság által vezetett nyilvántartás tekintetében a kéményseprő-ipari szolgáltató Kstv. 1. § 8. pontja szerinti fogalmával összhangban pontosítja a normaszöveget. A tűzvédelmi hatóság nyilvántartásába fel nem vett szolgáltató még nem minősül kéményseprő-ipari szolgáltatónak, ezért a módosítás e különbséget tükrözi a „kéményseprő-ipari” jelző elhagyásával a nyilvántartásba még fel nem vett szolgáltató esetében.

22. §

a 22. § (1) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. 42/A. §-a új terminusként vezeti be a központi állami szolgáltatás fogalmát, melyet az értelmező rendelkezések között indokolt definiálni.

a 22. § (2) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. 22. §-a szabályozza az elektronikus ügyintézés során az ügyfél képviseleti jogát. A képviselettel kapcsolatos jognyilatkozatok megtételére a Rendelkezési Nyilvántartásban (a továbbiakban: RNY) van lehetőség [E-ügyintézési tv. 22. § (1) bekezdés e) pontja].

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön képviseleti nyilvántartással rendelkezik, ez az Egységes Képviseleti Nyilvántartás (a továbbiakban: EKNYI), amely az adóeljárási folyamatokba szervesen illesztett, jól működő rendszer.

Az E-ügyintézési tv. 22. § (9) bekezdése alapján adóügyekben a gazdálkodó szervezetek az RNY-ben nem tehetnek képviseleti meghatalmazást, e célból az EKNYI-t kötelesek használni. Az E- ügyintézési tv. 108. § (6d) bekezdése alapján a természetes személyek és az egyéni vállalkozók 2019. június 30-ig tartó átmeneti ideig szintén az EKNYI-ben tehetnek képviselettel kapcsolatos nyilatkozatot, 2019. július 1-től azonban már az RNY-t lennének kötelesek használni.

Az EKNYI közel 15 szakrendszerrel van összekötésben, ezért fejlesztési szempontból nem oldható meg, illetve vállalhatatlanul magas költségekkel járna annak kialakítása, hogy az RNY 2019. június 30-át követően átvegye az EKNYI összes funkcióját. Erre tekintettel a módosítás általános jelleggel (a természetes személyek és egyéni vállalkozó esetében is) az EKNYI használatát teszi kötelezővé az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben a képviselettel kapcsolatos nyilatkozatok megtételére.

Az RNY és az EKNYI kapcsolata rendezett.

Az EKNYI-re vonatkozó szabályozás szerint az EKNYI az RNY mögötti nyilvántartásként működik, azaz az RNY-ből lekérdezhető az EKNYI adattartalma, de nem módosítható, az adatot magát az EKNYI tartalmazza. Az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 12. § (2) bekezdése szerint az RNY-en keresztül lekérdezhető az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartásba vett, állandó meghatalmazáson alapuló képviseleti jogosultság.

2020. december 31-ét követően természetes személy vagy egyéni vállalkozó a rendelkezési nyilvántartásba képviseletre vonatkozó jognyilatkozatot tehet önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben.

a 22. § (3) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. 25. § (10) bekezdése előírja, hogy a kapcsolattartási mód változását 30

nappal korábban az e-ügyintézészt biztosító szerv honlapján közzé kell tenni és be kell jelenteni az Elektronikus Ügyintézési Felügyeletnek, majd a változást utólag is 14 napig jelezni kell a honlapon. A hatályos szabályozás értelmében az úrlapon végzett bármiféle módosítás a kapcsolattartási mód változásának minősül. Ez az utaló szabály elhagyásra kerül azzal, hogy az úrlapon végzett tartalmi módosítások esetén a tájékoztatás rendje eltérően alakul. Az ügyfelek informálása érdekében az e-ügyintézészt biztosító szerv 14 nappal korábban köteles a honlapján a módosuló úrlapot közzétenni, továbbá a változás tényét a honlapján utólag is jelezni köteles. Az úrlap módosítását az Elektronikus Ügyintézési Felügyeletnek nem kell bejelenteni a jövőben.

a 22. § (4) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. alapján az ügyfelek meghatározott köre elektronikus ügyintézésre köteles. Az E-ügyintézési tv. 9. § (5) bekezdése alapján ebben a körben a nem elektronikusan megtett jognyilatkozat hatálytalan; kivéve, ha az ügyfél [E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdés] az üzemzavar, üzemszünet miatt nem tudja elektronikus úton intézni az ügyet.

Az E-ügyintézési tv. 27. § (2) bekezdés alapján minden olyan előre tervezett technikai tevékenységről, amely a szolgáltatás vagy az elektronikus ügyintézés szünetelését vagy korlátozott működőképességét eredményezi, az e-ügyintézészt biztosító szerv köteles tájékoztatni az ügyfeleket, a központi szolgáltató (a KEÜSZ-öket nyújtó NISZ Zrt.) azonban nem; pedig a nála bekövetkezett üzemzavar valamennyi e-ügyintézési folyamatot érinti. A módosítás ezen kötelezettségét bevezetését szolgálja.

a 22. § (5) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. 28. § (2) bekezdése alapján az e-ügyintézészt biztosító szervnek – többek között – a szolgáltatási szabályzatban bekövetkező változásokat is be kell jelentenie az Elektronikus Ügyintézési Felügyeletnek.

A szolgáltatási szabályzat azonban a bizalmi szolgáltató nyilatkozata a részletes szolgáltatási feltételekről (E-ügyintézési tv. 1. § 41. pont). Mivel a bizalmi szolgáltató szabályzatáról van szó, amelyet a bizalmi felügyelet tart nyilván, ezért a módosítás alapján arról az e-ügyintézészt biztosító szervnek nem kell adatot szolgáltatnia.

a 22. § (6) bekezdéséhez

42/A. § (1) bekezdéshez: A szabályozás célja, hogy lehetővé tegye és pontosítsa a törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások (a továbbiakban: SZEÜSZ), a központi elektronikus ügyintézési szolgáltatások (a továbbiakban: KEÜSZ) és a központi állami szolgáltatások piaci szereplők általi igénybevételének szabályait, illetve a korábbi szabályozással szemben lehetőséget teremtsen arra egyrészt, hogy az állam ne csak a SZEÜSZ-ök, KEÜSZ-ök tekintetében tudjon szabad kapacitásokat a piaci szereplők

számára értékesíteni, hanem a központi hálózati és IT infrastruktúra szabad kapacitásai tekintetében is. A módosítás másrészt egyértelműsíteni szeretné, hogy a SZEÜSZ-ök, a KEÜSZ-ök, és a központi állami szolgáltatások igénybevétele nem mindegyik e körbe tartozó szolgáltatás tekintetében biztosítható a piaci szereplők számára, ugyanis a piacon már vannak olyan szolgáltatások, amelyek hasonló vagy azonos funkciókkal (pl. elektronikus aláírás, hitelesítés, időbélyeg szolgáltatás) bírnak mint az állam által nyújtott szolgáltatások, és az állam amennyiben a piaci szereplők számára maradéktalanul biztosítaná szolgáltatásait, az piac torzító vagy korlátozó hatást váltana ki. A módosítás harmadrészt rámutat, hogy a SZEÜSZ-ök, a KEÜSZ-ök, és a központi állami szolgáltatások nem minden esetben és főként nem általánosságban rendelkeznek olyan infrastrukturális képességgel, többletkapacitással, amely lehetővé tenné a piaci igények kiszolgálását. Ezekben az esetekben az államnak lehetőséget kell biztosítania arra, hogy kormányrendeletben határozza meg azon szolgáltatások körét, amelyek tekintetében nem lát lehetőséget a piaci szereplők számára történő értékesítésre.

42/A. § (2) bekezdéshez: Ezen új bekezdés célja, hogy megteremtse az állam által biztosított szolgáltatások (SZEÜSZ, KEÜSZ, központi állami szolgáltatás) piaci szereplők általi igénybevétele során, hogy a piaci szereplő azt ne közvetített szolgáltatásként, további díjfizetés ellenében, hanem ellenszolgáltatás nélkül adja tovább az ügyfelei részére.

a 22. § (7) bekezdéséhez

[E-ügyintézési tv. 57. § (4) bekezdése]

A normaszöveg pontosítása szükséges tekintettel arra, hogy a jogalkalmazó számára nem volt egyértelmű, hogy az E-ügyintézési tv. 57. § (1) bekezdés szerinti elérhetőségekre kézbesített küldemények beérkezését nem csak ellenőriznie, hanem azok átvételét is vissza kell igazolnia.

a 22. § (8) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési törvény 104/A. §-ának a rendelkezése alapján a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv, a költségvetési szerv vezetőjének kezdeményezésére az e-közigazgatásért felelős miniszterrel kötött megállapodás alapján veszi igénybe a Kormány által szervezett és az e-közigazgatásért felelős miniszter által a központi szolgáltatók útján nyújtott, a központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló kormányrendeletben szabályozott közszolgáltatásokat.

A nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv az E-ügyintézési törvény által biztosított kezdeményezési jogkörével élve igényelheti a közszolgáltatások nyújtását, melyet az e-közigazgatási miniszterrel kötött megállapodás alapján – amennyiben a szolgáltatás igénybevételehez szükséges technológia feltételek, valamint a közszolgáltatás ellentételezéséhez szükséges forrás rendelkezésre állnak – a központi szolgáltató, jogszabályi rendelkezés alapján fennálló közszolgáltatási kötelezettsége alapján köteles teljesíteni.

A hatályos szabályozás kizárólag a központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló kormányrendeletben, és az e-közigazgatásért felelős miniszter rendeletében meghatározott informatikai és elektronikus hírközlési közszolgáltatások fenti módon történő igénybevételének feltételeit teremti meg a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek részére, miközben ezek a szolgáltatások szintén központi szolgáltató(k) által, de más jogszabályi rendelkezések alapján nyújtott közszolgáltatásként, kormányzati célú, zárt hálózatokon, azokhoz csatlakozva vehető igénybe.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt időszakban a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek egyre szélesebb körben igénylik (pl. önkormányzatok, autonóm jogállású szervek,) vagy törvényi rendelkezések alapján szükségszerűen igénybe kell venniük (pl.: önkormányzatok, bíróságok) a Kormány által az e-közigazgatásért felelős miniszter útján működtetett kormányzati célú infrastruktúrákat (adatközponti szolgáltatások, NTG hálózat), valamint ezeken biztosított hálózati szolgáltatásokat, szükségszerűvé vált, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezés kiegészüljön a kormányzati célú hálózatok igénybevételének biztosításával.

Az E-ügyintézési tv. 104/A. §-ának módosítását indokolja továbbá, hogy az elektronikus ügyintézés biztosítására kötelezett szervek – beleértve a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerveket is – a törvényben előírt kötelezettségeiknek csak oly módon tudnak eleget tenni, hogy ehhez szükségszerűen igénybe veszik a kormányzati célú hálózatokat (NTG) és hálózati szolgáltatásokat.

a 22. § (9) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési tv. 106. § d) pontjának módosítása a módosítani javasolt E-ügyintézési tv. 104/A. §-ához kapcsolódóan ad felhatalmazást az e-közigazgatásért felelős miniszternek, hogy rendeletben állapítsa meg a 104/A. § alapján, a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv igénye alapján a központi szolgáltató által fejlesztett vagy üzemeltetett informatikai rendszert, valamint a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv által igénybe vett központosított informatikai és hírközlési szolgáltatásokat. Az E-ügyintézési tv. 106. § d) pontjában foglalt felhatalmazó rendelkezés módosításával egyrészt kiterjesztésre kerül az e-közigazgatásért felelős miniszter rendeletalkotási joga a nem a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szerv által igénybevett kormányzati célú hálózatokra és hálózati szolgáltatásokra, másrészt pontosításra kerül, hogy a miniszter kizárólag a fenti szolgáltatások igénybevételének szabályaira vonatkozóan kap felhatalmazást rendeletalkotásra, nem érintve a Kormány rendeletalkotási jogkörét.

a 22. § (10) bekezdéséhez

2020. december 31-ét követően természetes személy vagy egyéni vállalkozó a rendelkezési

nyilvántartásba képviseletre vonatkozó jognyilatkozatot tehet önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ügyekben.

a 22. § (11) bekezdéséhez

Szövegpontosító javaslatok.

a 22. § (12) bekezdéséhez

a) pont: Az informatikai együttműködés ellenőrzése tekintetében az E-ügyintézési tv. 76. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az nem minősül közigazgatási hatósági ügynek. A felügyeleti vizsgálatra az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a felügyeleti vizsgálat eredményeként felügyeleti jelentés készül [E-ügyintézési tv. 76. § (4) bekezdés a) pontja]. Az E-ügyintézési tv. 75. § (2) bekezdése részletezi az Elektronikus Ügyintézési Felügyelet ellenőrzési jogosítványait, pl. a hozzá benyújtott információátadási szabályzatokkal szemben kifogással élhet, az együttműködő szervek számára e törvény alkalmazását segítő intézkedési javaslatokat fogalmaz meg.

A fentiekkel nincs összhangban az E-ügyintézési tv. 68. § (3) bekezdése, mely szerint az információátadási szabályzat ellenőrzése kapcsán formalizált hatósági határozatot kell hozni.

Ez a rendelkezés deregulálásra kerül a szabályozási koherencia érdekében.

b–e) pont: A hatályon kívül helyezésre javasolt rendelkezések olyan átmeneti rendelkezések, melyek teljesítési határideje lejárt, azaz az átmeneti időszak elteltét követően a törvény személyi hatálya alá tartozó valamennyi jogalany tekintetében az E-ügyintézési tv. általános szabályai alkalmazandók.

23. §

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.